

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTARIA.

XIV. ÉVF. 1913. 2. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephaneum nyomda r. t.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ECCE PANIS ANGELOUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS FLORUM

ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPOLO TUO.

Az oltáregyesület terjesztésével foglalkozó úrinők névjegyzéke.

Az I. kerületben : Bacsa Andrásné, Bercsényi-utca 15 sz. ; Karkis Malvin, Tigris-utca 2. sz. ; Lorenz Adél kir. várapalota ; Miskó Józsefné, Apród-utca 1/3. sz. I. ; özv. báró Skerlecz Károlyné, Skerlecz Cara bárónő, Uri-utca 64. sz. ; Szabó Alajosné, Fehérvári-út 16a. ; özv. Zubriczky Józsefné, Naphegy-utca 1/c. ; Páyer Istvánné, Naphegy-utca 13 sz.

A II. kerületben : Blaskovics Ida, Oszlop-utca 23. sz. ; II. b/2. ; Gervay Luiza, Medve-utca 22. sz. ; Dr. Jambrikovics Lászlóné, Ybl Miklós-tér 5. sz., Knapp Konstancia, Toldy Ferenc-utca 30. sz. ; Lutter Nándorné, Fő-utca 42. sz. ; Rosner Ferencné, Ybl Miklós-tér 2. sz. ; özv. Edvi Illés Gyuláné, özv. Zuber Kálmánné, Csaba-utca 12., II. 9. sz.

A III. kerületben : Laub Jánosné, Pacsirtamező-utca 57. sz.

A IV. kerületben : Finta Róza, Veres Pálné-utca 27. sz. ; Fischer Róza, Városház-utca 4. sz., III. 13. ; Galli Betti, Régipósta-utca 1. sz. ; Hellebronth Berta, Királyi Pál-utca 4. sz. ; Novák Mártonné, Ferenciek-tere 2. sz. I. ; Tausch Hermin, Borz-utca 1. sz.

Az V. kerületben : özv. Aigner Gyuláné, Rudolf-rakpart 7. sz. ; Hámor Józsefné, Dorottya-utca 1. sz. ;

A VI. kerületben : Kraemer Gézané, Rákóczi-út 10. sz., I. ; özv. Lafrankó Jánosné, Erzsébet-körút 58. sz.

A VII. kerületben : Dancer Aloisia, Dob-utca 14. sz., I. ; Harer Gyuláné, Bajza-utca 14. sz. ; özv. Kluzatsek Rezsőné, Vörösmarty-utca 10/b. sz. ; Madaras Józsefné, Rákóczi-út 53. sz., III. ; Steiner Mártonné, Thököly-út 50. sz.

A VIII. kerületben : Báró Barkóczy Ilona, Sándor-utca 23/b. ; özv. Bányay Miklósné, József-utca 20. sz., I. ; gróf Batthyány Tivadarné, Horánszky-utca 4. sz. ; özv. Gosztonyi Kálmánné, József-körút 63. sz. ; Hermann Lászlónné, Német-utca 37. sz. ; özv. Hoffmann Tódorné, Mária-utca 22. sz. ; Holéczy Józsefné, Kemény Zsigmond-utca 12. sz. ; Holzschuh Lajosné, Baross-utca 59. sz., II. ; Jungmayer Mihályné, Nagytemplom-utca 31. sz. ; Kvassay Jenőné sz. Barkóczy bárónő, Röck Szilárd-utca 41 sz. ; Lafrankó Károlyné, Mária-utca 21 sz. ; Murmann Alexandra, Horánszky-utca 28. sz. ; Rózsay Valéria, Sándor-utca 13. sz., II. ; gróf Serényi Istvánné, Szentkirályi-utca 16. sz. ; özv. Stiepek Pálné, Jázmin-utca 9. sz. ; Tihanyi Béláné, Szentkirályi-utca 11. sz. ; Tretter Györgyné, Magdolna-utca 22. sz. ; Haasz Emilia, IV., Váci-utca 79. sz. ; gróf Zichy Livia Klára, Scitovszky-tér 2. sz. ; Éberling Józsefné, Üllői-út 66. sz. ; Várady Elekné, Szigony-utca 16 sz. ; Szilágyi Lajosné, Orczy-út 10 sz.

A IX. kerületben : Cseley Józsefné, Üllői-út 79. sz., I. ; özv. Kemenes Jánosné, Mester-utca 3. sz., II. 11. ; gróf Keglevich Miklósné, Erkel-utca 15. sz. ; Pesthy Árpádné, Bakács-utca 8. sz. ; Rabolt Margit, Üllői-út 9. sz. ; Kégl Gizella, Üllői-út 85. sz. ; Rumpler Gézané, Üllői-út 85. sz. ; özv. Marchán Jánosné, Ranolder-utca 23.

A X. kerületben : Herfort Ilona és Irén, Füzér-utca 34. sz. ; Mitskó Ferencné, Szapáry-utca 34. sz.

ÖRÖKIÁDÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: Felirat a nm. püspöki karhoz az Oltáregyesületek országos szervezése és egyesítése tárgyában. — *Dr. T. J.*: Hamvazó szerdán. — *Lukácsy István*: Negyven órai szentségimádás. — *Cl. Adoratrix*: A nap megszentelése. — *Prónai Rezső*: Egy lap Riant Valentine naplójából. — *Dr. Bilczewski J.*: Az élet kenyere. (Folytatás). — *Timár Kálmán*: Történelmi tár. A budai Krisztus teste-Társulat. — *Gyakori szentáldozás*. Rovatvezető: *Reviczky Aladár* főmunkatárs. Az orvos-ág. — A gyermek első áldozásának egyesülete. — *Jézusom, örömm.* Rovatvezető: *Dr. Szyllaba Emil*. Nellikéről. — Szent Jeromos beszélgetése a kis Jézussal. — Eucharisztikus szövetségek. — Feslő bimbók. Karcsi, az Úr Jézus buzgó gyermeke. — Jézus a genezareti tavon. — Rőptében a nagyvilág körül. — Irodalom. — Egyesületi élet. — Telefon-pósta. — Kimutatás.

Felirat a nm. püspöki karhoz az Oltáregyesületek országos szervezése és egyesítése tárgyában.

Méltóságos és Főtisztelendő Püspök Úr!

A bécsi eucharisztikus kongresszus magyar szakosztálya a következő határozati javaslatot fogadta el:

Mondja ki a szakosztály, hogy az Oltáregyesületeknek minden plébánián való föllállítását, ez egyesületeknek egyházmegyei szervezetét és országos szövetségét szükségesnek tartja és Méltóságodat, mint a szakosztály elnökét kéri föl arra, hogy a nm. püspöki kart e határozat támogatására megnyerni kegyeskedjék.

Méltóságod, ki az oltáregyesületi életnek hazánkban való föllendítése körül gyönyörű eredménnyel igen sokat fáradozott és hervadhatatlan érdemeket szerzett, felesleges megindokolnunk az oltáregyesületek működésének fontosságát. Elég arra utalnunk, hogy szentséges Atyánk, X. Pius pápa a Sacra Tridentina Synodus s a Quam singulari kezdetű körlevelével mindennek Krisztusban való megújítását a hívek, illetve a gyermekek gyakori, illetve naponkinti szent áldozásával iparkodott megvalósítani.

A modern lelkipápszertorkodásnak ezen legfőbb és legbölcsebb útbaigazítás szerint egészen át kell alakulnia. A papság nehéz munkájának sikerét könnyíti meg az, ha a hívek gyermekkoruktól kezdve olyan hitbuzgalmi egyletekbe vannak törőmítve, amelyek a gyakori szent áldozást tüzték ki egyik legfőbb feladatukul. Az oltáregyesülethez tartozó szülő legfőbb gondját fogja képezni, hogy kis gyermekével az Oltáriszentséget

megismertesse és őt annak mielőbbi és gyakori vételére képesítse. Így lesz a korai és gyakori szentáldozás a családokban intézményileg biztosítva; az oltáregyesületek segítségével fogja a lelkipásztor híveit eucharisztikus lelki gondozásban részesíteni. Ezért az oltáregyesület virágzása, egyúttal az illető hitközség fejlett lelkigondozásának is a bizonyossága.

Az oltáregyesületek egyházmegyei szervezését szükségessé teszi az, hogy a magukra hagyott egyesületek a tapasztalat szerint a hanyatlás és föloszlás veszélyének vannak kitéve, sok helyütt a tagok törzskönyvezéséről és a központi főegyesületbe való bekebelezéséről nincs gondoskodva, mi miatt a tagok az egyesületi búcsukban nem részesülhetnek; az ilyen egyesületek rendszeren csak imatársulatokká válnak, tagdíjakat rendszeren nem fizetnek, meglévő pénzüket miseszolgáltatásokra, saját templomuk díszítésére fordítják; a szegény templomokra és missziókra mit sem áldoznak; az oltáregyesület hivatalos közlönyét az Örökimádást nem ismerik, az országos központot nem támogatják. Pedig minél értékesebbek ez egyesületek ha jól vezetettek, annál inkább kívánatos, hogy az egyházmegyei szervezet révén a megyéspüspök állandó ellenőrzése alatt működjenek. Miért is az egyházmegyei igazgatónak kinevezése minden püspöki megyében szükséges.

A megyei szervezetnek azonban az országos központtal kell szerves összeköttetésben lennie. Az oltáregyesületek alapszabályaik szerint országos központokat alakítanak. Így vannak a mintaképpül szolgáló belga oltáregyesületek is szervezve. Ha ezt az országos szervezetet be nem hozzuk, a mi egyesületeinek továbbra is szabályellenesen, az oltáregyesületek eredeti intézményével ellenkező módon fognak működni. Ennek hiányában a legtöbb vidéki egyesületünk országos kath. mozgalmakban részt nem vesz, annál kevésbé támogatja a budapesti központnak Méltóságod által részletesen ismert nagy és sok anyagi áldozatot igénylő műveit, amelyek pedig nagy jelentőségüknél és az egész országra kiterjedő hivatásuknál fogva országos érdekeltségre és támogatásra tarthatnak igényt. Az Örökimádási templom ára még most sincs kifizetve. Jelenleg egyes buzgó családokat nyomja az a teher, amit az oltáregyesületek könnyen elviselhetnének. Az országos központ az örökimádási apácáknak alkalmas helyen való letelepítésével jól meg van alkotva, itt állandóan serény munka folyik az oltáregyesületek érdekében s jelenleg az a visszás helyzet áll fenn, hogy a vidéki oltáregyesületek, amelyek miatt a központi intézmény tulajdonképpen létezik, a budapesti főegyesülettel szerves összeköttetésben nincsenek.

Ez az oka annak, hogy a hazai oltáregyesületek a belgiumi egyesületekhez viszonyítva, a hívek sokkalta nagyobb száma dacára elenyésző csekély tevékenységet és eredményt tudtak fölmutatni. A belgiumi oltár-

egyesületek főnnállásuk első 50 évében hat millió frank értékű egyházi ruhákat készítettek Belgium részére, míg a hazaiak ez idő alatt egy milliót sem hoztak össze e célra. Amott ez idő alatt 750 missziót másfél millió frank értékű felszereléssel segélyeztek; míg minket méltán ér az a vád külföldi katolikusok részéről, hogy a külföldi missziókra alig adakozunk, aminek pedig az erre való szervezetlenségünk a főoka.

A missziók segélyezésének országos intézménye biztosítását szerény véleményünk szerint főleg az oltáregyesületek buzgó közreműködésével fogjuk elérni, mert a legutolsó falusi asszony is szívesen fogja eddigelé sokszor haszontalan célokra fordított kézimunkáját a misszióknak javára följánlani, ha erre ösztönzést és útbaigazítást kap. A munkaórák betartása kedves, új életet teremtene a hazai oltáregyesületekben.

Országos szervezés nélkül az egyesületek tulajdonát képező pénzek is elfecsérlődnek apró, kis dolgokra, amiknek alig van látszatja, haszna még kevesebb; legszomorúbb pedig az, hogy ez országszerte mégis sokra menő pénz elköltése dacára országos jellegű oltáregyesületi ügyeink, intézményeink szegénységben maradnak. Ha már a pénzvilágban a bankok is szövetkeznek, mennyivel szükségesebb, hogy a mi anyagi zavarokkal folyton küzködő országos katolikus mozgalmainkat megerősítsük.

Jelenlegi szervezetlenségünkben az oltáregyesületek férfi tagjairól alig gondoskodunk. Országos szervezkedés esetén az ő támogatásukat jobban kihasználhatnók, s őket az egyházért végzett munkáikban is jobban segíthetnők.

Igy talán arra is jutna pénz, hogy a francia katolikus lapok példájára a mi katolikus napilapjainkban, legalább az ünnepi, illetőleg vasárnapi számokban hitbuzgalmi rovatot nyithatnánk s a köztünk megalázottan élő Úr Jézus dicsőségét jobban növelnők.

Az örökimádási apácák letelepítésével, az ottani templom, zárda és egyesületi ház létesítésével megalkottuk azon országos központot, mely minden katolikusnak méltó büszkeségét képezi. Remélhető tehát, hogy az ország katolikus közönsége a legnagyobb örömmel fogja fölkarolni az országos szervezkedés eszméjét, ha erre fölhívást kap.

Mi minden munkánkban a nm. püspöki kar bölcs vezetéséhez és intézkedéseiseihez tartjuk magunkat. Azért ezt az országos szervezkedést, az egyházmegyei igazgatóknak az országos központ választmányába való bevonását, az egyházmegyei központoknak a budapestivel való szerves összeköttetését, az egyházmegyei pénzekből a központnak támogatását, a szegény templomok segélyezéseinek rendezését és ezáltal egy templomnak több oltáregyesülettől való felesleges segélyezése körüli visszaélések

megszüntetését, a missziók támogatását, a szentségi irodalom bővebb művelését és népszerűsítését óhajtánók az országos szervezet keretén belül elintézni.

Mély tisztelettel kérjük tehát Méltóságodat, kegyeskedjék a szerény határozatunkat, illetve alázatos kérelmünket a nm. püspöki kar előtt tolmácsolni és odahatni, hogy az oltáregyesületeknek a plébániákon való rendszeres szervezésére, szabályszerű megalakítására és vezetésére a papság fölhevessék, az egyházmegyei oltáregyletek működésének ellenőrzésére, ahol eziránt intézkedés még nem történt volna, egyházmegyei igazgatók neveztesse ki és az országos szervezkedés végzésére a budapesti központ fölhatalmaztassék.

Égyúttal alázattal kérjük a nm. püspöki kart, hogy szerény javaslatunk elfogadása esetén az országos szövetség fővédnökséget elfogadni kegyeskedjék.

Felszentelt kezeit mély tisztelettel csókolva maradunk Méltóságodnak Budapest, 1913. jan. 8.

alázatos szolgálói

Kántor Károly s. k.,
a budapesti központi
Oltáregyesület igazgatója.

Dr. Révay Tibor s. k.,
előadó.

☪ Hamvazó szerdán ☪

SZENT Szylveszter apát egy nagyon eltorzult halottat látva, ezt mondta: «Ami ez volt, az vagyok és ami ez most, az leszek». Ugyanezt hirdeti neked az egyház is, midőn hamvazó szerdán hamuval hinti be homlokodat és mondja: Emlékezzél meg ember, hogy por vagy és porrá leszel!

A halandóság gyermeke vagy! Itt e földön nincs maradásod s mint a földdel együtt mozog az őt körülnyaldosó levegője, úgy mulik el veled együtt minden földi értéked. Elmulik biztosan. Csak az időt nem tudod, de már most megírhatnád halotti jelentésedet, hisz ki tudja, mely percben lehet reá szükség. Allandóan sorsod felett lebeg mulandóságod Damokles kardja, ablakodnál mindig ott lebben a halálmadár s szárnyának suhogása ugyanazt súgja neked, mit az egyház: Por vagy és porrá leszel. Talán most, talán ma, talán holnap. Ki tudja azt a bizonytalan biztosságot. De emlékezzél meg róla!

Mulandó minden földi s elmúlása föltartóztatlan.

Vagy talán segíthet a gazdagságod?

Az is sirba száll veled anélkül, hogy magaddal vihetnéd. Talán a

hír és dicsőség? Egy ideig ott lebeg sírod felett, de aztán az is eloszlik, mint a buborék, mint a délibáb.

A mulandóság biztos és föltartóztatlan.

Van azonban egy orvosság, mely kifog ezen a bajon. Van egy orvosság, mely a mulandóság sötét éjébe nappalt, fényt, életet, föltámadást hoz. Mert van egy test, amely megtörte a sírnak éjjelét s bár hétpesces zár tartotta fogva, szétrepesztette a zárt, a zárt fedő követ és föltámadt. Föltámadt harmadnapon és dicsőségesen. Föltámadt azért, hogy örökké éljen, szebb életet a földi életnél. Föltámadt azért, hogy mindenki ki e testet érinti, annak sebeiből áradó kellemét élvezzi, szintén új életre keljen, örök életre, szebb életre a földi életnél!

Halljuk csak Krisztus szavait: Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete leszen. Mert az én testem valóban étel, az én vérem valóban ital. S aki eszik e kenyérből és iszik ezen italból, az ha meghal is, élni fog... örök élete leszen és én föltámasztom őt az utolsó napon.

Tehát keresztény ember, ha homlokodat behintik hamuval és elmondják feletted a mulandóság szörnyű igéit, emlékezzél meg arról, gondold arra, hogy te is meg fogsz halni. S halálodban semmiféle földi kincs vagy hír, avagy dicsőség nem segít neked. Abból nincs haszna lelkednek. Annak nincs becse Istennél, ki bírád lesz, ítélő bírád. Olyan kincseket keres benned, melyeket a moly meg nem rág, a rozsda meg nem emészt. Lelki kincseket, kegyelmet, erényt, jócselekedetet, buzgó keresztény életet. S mindezt megnyerheted az Eucharisziától, a legméltóságosabb Oltáriszentségtől. Az az élet forrása, a föltámadás záloga. Ott lakik az, ki mondotta magáról: Én vagyok az út, igazság és élet.

Út, hogy az Eucharisziában lakó Úr Jézus életét utánozzad; igazság, hogy vallását, tanítását kövessed; élet, hogy szent testével a szent áldozásban táplálkozzál.

Dr. T. J.

Negyven órai szentségimádás.

A NEGYVEN órai szentségimádás a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt, mely emlékeztet arra a negyven órára, míg Jézus halálra vált szent teste sírjában pihent, első ízben borromei szent Károly által lőn bevezetve a templomokba 1534. évben.

Bevett szokás volt Lorettóban, hol most a szent Szűznek názárethi kisdud házát tiszteli a katolikus világ, farsang három napján színészek jöttek a városba s izetlen, erkölcsöket mélyen sértő, vallásos érzülettel merőn ellenkező darabokat tűztek ki előadásra. Nagy rombolást okoztak

e fellépések s a különben is a farsangi mulatozás mámorában álló városi közönség köréből mintha csak elszállt volna a józan ész belátása s erkölcsös viselkedés minden nemessége. Egy jámbor jezsuita, Olivier Maszaräus, szerette volna a szindarabokat megváltoztatni, hogy a nagy lelki romlásnak elejét vegye, de minden jóra való törekvése sikertelenné vált. Az ő mélyen vallásos, Isten iránt gyermeki odaadástól lángoló, a hívők lelkiüdvén komolyan aggódó lelke elszorulva nézte népének elfordulását Istentől s azt a sülyedést az erkölcstelenség örvényébe, mely oly sok halálos bűnnek lett szülőoka.

Mit tett tehát?! Miután szándéka, hogy a színészeket jobb belátásra bírja, nem sikerült, püspökéhez sietett s tőle engedelmet kért, hogy e három napra templomában ájtatosságot rendezzen.

A templomot remekül földíszítette; az oltárokat, de különösen a főoltárt virágözönbe borította; fényáradat gyulladt ki a szentély körül s az ezernyi gyertya ragyogó dísz adott a templom belsejének. Ami fényt és pompát, tündöklő káprázatot csak összegyűjthetett, bevitte a templom falai közé s ebbe a környezetbe helyezte ki negyven órára az Oltáriszentséget.

Szent énekek hangzottak föl a boltívek alatt, fölolvadásokat tartott a vallási dolgokról s naponkint háromszor szentbeszédet.

S ime, az Istennek rendezett tüntetés jobban sikerült, mint a színészek előadása. Az egész város a templomba sietett s ott látva Jézus szent testét a tündöklő fényözönben s hallva a lelki intelmeket, megfélemedezett a farsangi tombolásról s a világi ledérségekről. Mindig többen s többen áradtak a templomba s a színelőadások helyisége ürességtől tátongott. A templom kedvesebb lett, mint a színház s több lelki öröm szállott a szívekbe Jézus színe előtt, mint Thália körében.

Lorettóból az ájtatosság elterjedt egész Olaszországban, különösen a milánói egyházmegyében, melynek szentéletű főpásztora, borromei szent Károly meleg szeretettel karolta föl.

Miután V. Pál pápa búcsukkal látta el s szentelte meg, szétterjedt az egész katolikus világban s ma is, a farsangi idő lázas mulatozásai-ban, a világ mámorral teli kedvtelésében a negyven órai imádásra kitett Oltáriszentség az a hely, hol a hívők buzgó imádságaikkal engesztelődést nyujthatnak a sok bűnnel megbántott s megszorított isteni Szívnek s ahol a világ örömei s mulandó gyönyörei helyett oly gyönyörök s oly boldogságot nyerhetnek, minőt csak az Isten adhat: a szív békéjét, nyugalmat s égi derűségét.

Lukácsy István.

A NAP MEGSZENTELÉSE.

A kelő napnak fénye
Ha reggel földerül,
Hozzad száll hő fohászom
Első üdvözlétül:
Üdvözlégy Oltáriszentség!

Ha templomodba lépve
Oltárra néz szemem,
Szivemben újra éled
Ez édes érzelem:
Üdvözlégy Oltáriszentség!

Ha térdrehullva áldlak
Szent trónod zsámolyán,
Boldog örömmézzettel
Csak így zeng hő imám:
Üdvözlégy Oltáriszentség!

Szent tested vételéhez
Uram, ha járulok,
Szivem nagy szerezettel
Feléd ekkép dobog:
Üdvözlégy Oltáriszentség!

Ha munkáimat végzem
A napnak folyamán,
Rólad zeng tiszta hévvel
Dicsérő szent danám:
Üdvözlégy Oltáriszentség!

Ha szenvedések érnek,
Ha gond, bánat gyötör,
Ez egy szó megvigasztal,
S a kín nekem gyönyör:
Üdvözlégy Oltáriszentség!

Ha kísértések jönnek
Ostrommal ellenem,
A harcban győzelemre
Ez biztos fegyverem:
Üdvözlégy Oltáriszentség!

Ha nyugalomra térek
Napi munkám után,
S fáradt szemem lezárul,
Ez édes est-imám:
Üdvözlégy Oltáriszentség!

G. Adoratrix.

Egy lap Riant Valentine naplójából.

JÓFORMÁN ismeretlen név ez a Riant Valentine, úgy-e? Hát igaz, csak egyszerű Reparatrix-apáca volt; meghalt 1879-ben tizenkilenc éves korában. A Père Lachaise-ben van eltemetve. Az volt a hivatása, hogy az engesztelő szeretet áldozata legyen. Misztikus fényvel égett egyideig a tabernakulum előtt, mint az oltárlámpa. De a Jegyes, néhány hónappal a szerzetbe lépése után, úgy találta, hogy «tota pulchra est, egészen makulátlan» és elszólította a földről. Ez az élettörténete.

Párisi nő volt: élénk, szikrázó szellemű. Jellemében azonban megvolt a «mulier fortis» minden vonása. Nem csodálatos-e, ha egy tizenhárom éves leány azt írja: Istenem, add, hogy szívesen gondoljak a halálra, hogy ha majd kopogtatsz, azt mondhassam: Uram, készen vagyok. — A komoly, praktikus, férfias lelkek vezetőjét, szent Ignácot

szerette, akiről találóan mondta, hogy szent és katona volt, egyszerű és energikus, gyakorlati és harcias. Ő volt eszménye. Nagy értelmi műveltsége ellenére is kedves, szeretetreméltó, naiv maradt mindvégig. Egy napon a zárdából azt írja: Ma varrni tanulok és seperni; ez a programom. Szenvedéllyel tanulta a latin nyelvet, a geometriát, algebrát, de a költészet remekművei is lelkesítették. Erős jellem volt ez a Riant Valentine, de az erő összhangban volt lelkében a leggyöngédebb szeretettel. Ez jellemrajzának a vázlata. Amint mondtam, rövid életének egyetlen eseménye hivatásának története.

Ennek a kiválasztott léleknek írásaiból mutatok be egy lapot.

Midőn már minden akadályt elhárított az útjából s elhatározta, hogy búcsút mond a világnak, érzelmeit, amelyek akkor szívét dobogtatták, az Énekek Énekének szavaival írta le.

Naplójának ez a részlete így hangzik:

«Ime az én választottam beszél hozzám: Végre már elmúlt a tél, a zápor elült, virágok tűntek elő földünkön, a gerlice szava hallik mezőinken. Kelj föl, én szép választottam, szerelmem és jöjj sietve...

Végre már, ó Jézus, eljött a várva-várt pillanat. Itt van. Mit mondjak? Végre, vagy már?

Végre, hiszen csak Te tudod, lelkem Jegyese, vágyakozásomnak mélységét. Végre, a csendes várakozás annyi hosszú esztendeje után; végre!

De úgy is mondhatom: már? — Már, ez a természet sikoltása, mikor borzad az áldozattól.

Már, ez a halhatatlan lélek kiáltása, amikor örvendező ámulattal, de egyben fájdalommal nézi a földi dolgok mulását.

Már, mert ez a boldogság megsemmisít és elragad.

Már, végre — végre már!

Elmúlt a tél. A tél, amely megfélemlített és ijesztett a hozzád való közeledéstől. Ó, Jézus, tudod, igazat mondok-e? A tél, amikor távol voltál, a tél, amely a tavaszt előkészítette. A zápor: a fájdalmak, amelyek a Te boldogságotól elválaszthatatlanok; mindennek már vége!

Virágok tűnnek elő földünkön. A virágok! De míg a tél tartott, sejtettem jövetelüket; úgy látszik, sohasem hiányoztak teljesen. Virágok, ó én Szerelmesem, de mennyei virágok Jesse törzséből, a Te lépteid nyomában. Szavadnak édes hangja csendüljön meg újra szívemben. De nem harvadnak el minden pillanatban!

A virágok! Az én szívem is amolyan virág, szép liliom, amely csak neked nyílik s örökké virágozni fog. Ó, igen, örökké! Köztünk, Jézus nincs válás, nincs távollét.

A virágok! Ó, Jézus, Te teremtetted a virágokat, hogy fáradt szemünk felüdüljön. Nagy és bőkezű vagy adományaidban. Azt akarod,

hogy szép úton járjunk, amelyet telehintettél virágokkal. A gerlice hallik mezőinken. A virágok után a madarak. Ó, Jézus, mindent elkövetsz, hogy a lelkeknek örömet szerezz. Te tudod, Uram, hogy minden rólad beszél nekem. Lépten-nyomon Téged látlak s megyek utánad. Te, ó Jézus és mindig csak Te. Te arádnak mindene vagy. Te vagy életem és boldogságom, itt és a túlvilágon. Nem tudom kimondani, de Te tudod, mit érzek.

Kelj föl én szép választottam, szerelmem és jöjj sietve! S ugyan mit kíván tőlem hívó szavad, amelyről szent Bernát mondja: Fülben dal, ajkon méz, szívben parancs? Mit kíván tőlem? Halljad, ó Jézus, válaszomat, a választ, amelyre az ég királynéja tanította meg nyelvemet. Válaszom az a magasztos és egyszerű: Fiat — legyen.

Kel föl és jöjj sietve — legyen, legyen! Ó, édes Jegyesem, fiat! Egész lelkemmel repülök feléd. Fiat, Mester, legyen. Szivem hevesen dobog, de nem a fájdalomtól, mert a világról való lemondás fájdalma elvész hálám mély tengerében, mint csepp az óceánban.»

Ime a kegyelem az ékesszólásnak és költészetnek forrásait fakasztotta Riant Valentine lelkében.

Megütközzünk ezen a bizalmas, merész hangon? De hiszen, ahogy Prohászka mondja, a szentek ajkán egészen természetes az Énekek Énekének hangja. A Szentlélek sugallatára öltözteti a «legszebb ének» a földi szerelem képeibe azt a megfoghatatlan szeretetet, amellyel Isten öleli át a tiszta, a hűséges lelkeket.

Valentine-ről el lehet mondani, amit Manning mondott Vaughan Klár ról, hogy élete egy fejezet a Fioretti-ből. És aki tudja, hogyan énekelt az Isten trubadurja, asszisi szent Ferenc, aki belemélyedt egy szent Teréznek, szent Mechtildnek elmélkedéseibe, az a Canticum Cantorumot, Énekek Éneké»-t, ha nem is tudja épenséggel értelmezni, de — érti. *Prónai Rezső.*

Az élet kenyere.

Irta: *Dr. Bilezewszi J.*, érsek. Lengyelből.

I. A legméltóságosabb Oitáriszentség mily értelemben az élet kenyere? (Folytatás)

SOKFÉLE eszköz van a természetfeletti élet föntartására, ú. m. Isten igéje, a szentek példája, az imádság, a tudat, hogy az Isten mindenütt jelen van, a lelkiismeretvizsgálás, a bold. Szűz tisztelete, a szent gyónás és a bér málkózás. Ezen eszközök használata nélkül nincs valódi lelki-élet; ezek azonban egyedül nem elegendők a kegyelmi élet föntartására és arra, amit Krisztus akar, hogy t. i. a tökéletességre eljuthassunk. Itt

még egy más, tökéletesebb, táplálóbb eledelre van szükség és az édes Üdvözítő meg is adta azt. Mert ime, megmutatta szent szívét apostolainak s az egész világnak és e szavakat mondotta: *«Az én testem bizonynyal étel és az én vérem bizonynyal ital»*. Földi anyák testüket, vérüket adják gyermekeiknek a tej alakjában — mint élettelen eledelt. Jézus azonban az ő átszellemült, megdicsőült, eleven testét, vérét, szívét, lelkét s a kenyér meg bor színe alatt elrejtett istenségét adja minden egyes léleknek.

Jól tudom, hogy mikép Jézus idejében voltak, úgy most is vannak emberek, kiknek *«ez a beszéd keményen hangzik»*, akiknek megfoghatatlan, hogy mikép lehet Istennel táplálkozni. Mi azonban, kik minden konzekrált ostyára lelkünkben ezeket a szavakat mondjuk: Isten a szeretet, ki vég nélkül szereti népét, akkor mi bátran hisszük és valljuk, hogy Istennel táplálkozni nem mesébe illő, csodás, hanem Istenhez és az emberekhez legméltóbb, a legfönségesebb titok, a szeretet csodája, a léleknek legboldogabb eljegyzése Krisztussal, a tiszta, isteni szeretet győzelme a világ felett és az örökös mennyei vigasság előképe.

Isten a teremtéssel nekünk ajándékozta a föld minden kincsét. Végtelen szeretete azonban ezzel még nem volt kimerítve. Azért később saját, emberré lett egyszülött Fiát adta az emberiségnek, mint közvagyon. De még ez sem elégítette ki végtelen szeretetét s ez a határtalan szeretet indította, mintegy kényszerítette őt arra, hogy isteni Fiái a legmélt. Oltáriszentségben minden egyes embernek, megfoghatatlan értékű adományként ajándékozta s a szent áldozásban örök kincs gyanánt hagyja hátra: csak akkor ért határt mindenhatósága s csak ezzel lett kielégítve végtelen szeretete. Most már nem mondhatja a legszegényebb ember sem, hogy nincs semmi, amit magáénak vallhatna; mert van, csak akarnia kell s végtelen kincs birtokába jut: Istent magát hordhatja szívében.

Az újszövetségben tehát Isten maga lett a természetfölötti életnek főtápláléka s az egyedüli igazi Élet. Mélyen átértették ezt az igazságot már a szent Ágoston idejében élő keresztények is. Az Oltáriszentséget «Élet»-nek nevezték; ahelyett, mint ma mondjuk: Voltál-e áldozni? — így kérdezték: «Magadhoz vettél-e az Életet?»

Ha a módot tekintjük, amellyel ez a táplálási folyamat végbemegy, látni fogjuk, hogy Jézus épen olyan csendben, zajtalanul vonul lelkünkbe, mint egykor a jeruzsálemi házba, hol nyolc nappal föltámadása után zárt ajtók és ablakoknál megjelent apostolainak. Mikor azonban az Oltáriszentségben hozzánk betér, mikor szentséges teste, isteni szíve gyarló szívünkbe érkezik, akkor áthatja ez az isteni eledel teljes lényünket, gyöngíti, elnyomja azt, mi bennünk vétkes, gonosz, sőt közöl velünk valamit isteni tevékenységéből, menyey életéből. Ezért tulajdonképen azt kellene mondanunk, hogy a szent áldozásban Jézus magába fogad

bennünket, nem pedig mi fogadjuk magunkba őt; mert nem mi változtatjuk át Őt, hanem Ő emel minket magához. Istensége hatol be lelkünk legbensőjébe.

De még jobban és alaposabban megismerjük az Oltáriszentség értékét és kiválóan jótékony erejét lelkünk természetfölötti életére, ha annak hatását szembeállítjuk azzal a hatással, melyet minden jó testi táplálék, minden jó földi eledel gyakorol a testre s annak életére.

Aquinói szent Tamás négyféle hasznot tulajdonít a közönséges eledelnek: a testi táplálék *fönntartja, gazdagítja az életet, pótolja az elhasznált anyagokat s a táplálkozásban az egészséges jóllét kellemes érzetét kelti jól.*

Az isteni eledelben ezek az üdvös hatások szintén megvannak, sőt még sokkal nagyobb mértékben.

A legmélt. Oltáriszentség ugyanis *fönntartja* a természetfölötti életet. Miképpen? Úgy hogy az elszenvedett károkat, melyek lelkünk egészségét és isteni életét folytonosan veszélyeztetik, kijavítja, hitünket állandóan megőrzi és erősíti, akaratunkat új, isteni erővel táplálja, mintegy fölvilágosítja s szívünket Isten és felebarátaink iránt való szeretettől lángolóvá teszi. És még? Ezenfelül a tápláló, egészséges eledelhez hasonlóan megóvja lelkünket a betegségektől, gyöngeségektől és tökéletlenségtől. A lélek nehéz, halálos betegségei a halálos bűnök. Ezekről véd meg az Oltáriszentség; segít, hogy elkerülhessük őket s ha mégis súlyos bűnbe esnénk, hamarosan visszavezérel az isteni életre. A szent áldozás ugyanis gyarapítja lelkünkben a megszentelő malasztot; az Isten és felebarátaink iránt való szeretetet; ezáltal pedig a lelket megedzi, hogy ellen tudjon állani a zabolátlan hajlamoknak s hogy erős legyen azon harcokban, amelyeket a világ s az ördög kísértéseivel szemben vív. Minél nagyobb malaszt és minél több szeretet van lelkünkben, annál kevésbé fog az megbotlani. Ami a bocsánatos bűnöket illeti, azok a léleknek mintegy kisebb betegségei. Ezekről szintén megvéd a szent áldozás, midőn az önző vágyakat és hajlamokat elfojtja bennünk; igen, az égi eledel itt még többet is tesz: kiirtja, eltörli, elpusztítja tökéletlenségünk eme salakjait, miként a földi tűz megemésztja a polyvát és a szalmát.

Ebben a hitben nevezte szent Ágoston a legmélt. Oltáriszentséget kenyérnek, mely meggyógyítja a beteg sziveket. Ebben a reményben mondotta Skarga Péter, a híres szónok, hogy az Oltáriszentség fegyver, mely a harcban kitűnő szolgálatot teljesít. Ennek a szeretetnek erejében mondjuk el minden szentáldozásnál a bizalommal teljes imádságot: «Uram, csak szóval mondd és meggyógyul az én lelkem».

Ennek a megfoghatatlan, dicső égi manának egy másik hatása abban nyilvánul, hogy nemcsak megtartja a hit, remény és szeretet természet-

fölközzet életét, hanem erősíti, gyarapítja és növeli is azt. Az isteni táplálék magasztossága itt ismét teljes fényében tündököl s a közönséges eledel fölközzet előnye. Mert amíg a földi táplálékok az embert csak bizonyos fokig fejlesztik, erősítik, t. i. míg teljesen felnő, azután azonban — még a legkiválóbbakat sem véve ki — nincs hatalmuk arra, hogy testünket a sínlődéstől, gyöngüléstől, lassú pusztulástól s a haláltól megóvják, — addig a méltóképen elvégzett szentáldozás felüdíti a hit, remény, szeretet kegyelmi életét, megfiatalítja, növeli és gazdagítja azt s oly erőt ad, hogy — legyünk bár százesztendősek is — mindig ifjúi tűzzel, ifjúi üdéséggel fogunk birni s bátran mondhatjuk minden egyes szentáldozásnál a lépcsőimádság eme szavait: *«Bemegyek az Isten oltárához, az Istenhez, ki megvidámítja ifjuságomat»*. (42. Zsoltár 4.)

A legmélt. Oltáriszentség másik jótékony hatása abban nyilvánul, hogy a lelket olyan *gyönyörrel, boldogsággal, természetfeletti örömmel tölti el*, melyről a világnak sejtelve nincs. Szent Tamás tanítja: *«Ez égi kenyér ereje által a lélek szellemileg annyira fölfriessül, hogy szellemi módon gyönyörben úszik s mintegy ittas az isteni jóság édességétől; az Énekek énekének szavai szerint: «Egyetek barátaim és igyatok és részegüljete meg, szeretteim!»* (5. 1.) Ha ez az égi eledel nem is távolítja el minden esetben a szenvedéseket, de bensőleg annyira megerősít bennünket, hogy nem adjuk át lelkünket a kétségbeesésnek, elhárítja a komor gondolatokat, sőt még örvendezünk is a szenvedéseknek, mert éltet az égi jutalom reménye.

Egy atya, ki nemrégiben tért meg, elveszítette fiát. Szentáldozáshoz járult. Az Úr Jézus testének vétele után könnyek között szorította meg annak a hittérítőnek kezét, ki őt megkeresztelte. *«Miért sírsz még mindig?»* kérdezte a pap. *«Hiszen tudod, hogy a mennyországban fiacskádat újra fölleled.»* *«Igen, atyám, jól tudom, hogy őt újra fogom látni; azért csak szemem könnyezik, szívem azonban nem, amióta ezt a kitünő orvosságot magamhoz vettem, mert csak ez teszi a szívet erőssé.»*

Az a keresztény, ki méltóképen áldozik, ha fájdalmak, szenvedések gyötrik is, szerencsétlennek nem mondható. Ettől a meggyőződéstől áthatva beszélhetett így az az anya, ki egyetlen leányát elveszítette: *«Könnyezem, de az Oltáriszentségtől megvigasztalva mégis örömet érek!»*

Ennek a közösen megfontolt, csaknem fölfoghatatlan, de mégis megdönthetetlen igazságnak végső következményét ezekben a merész, de alázatosan vakmerő szavakban foglalom össze:

«Az ember abból áll, amiből táplálkozik — az emberi lélek azonban Istennel táplálkozik, azért az ember bizonyos tekintetben isteni!»

Ennyit az isteni kenyér kegyelmi hatásairól.

(Folyt. következik.)

Történelmi tár.

A Budai Krisztus teste-Társulat.

A KÖZÉPKORBAN is voltak nálunk, ép úgy mint a külföldön, vallásos társulatok, melyek az Oltáriszentség tiszteletének terjesztését és mélyítését tűzték ki célul. Krisztus testének testvérulete (confraternitas corporis Christi) néven ismeretesek ezen társulatok. Budán is létezett ilyen társulat a XV. században. Működéséről ugyan csak szórványos följegyzéseink vannak; de ezek a gyér adatok is arra vallanak, hogy a társulat szép virágzásnak örvendett.

A társulat a budavári Nagyboldogasszony plébánia-templomban, a mai Mátyás-templomban működött. A társulat címe: *A Legfölségesebb Oltáriszentség Oltárának Testvérulete* (Confraternitas altaris sacratissimi Corporis Christi). Külön oltára is volt a társulatnak: *Krisztus szent testének oltára*. Itt tartották a társulat közös ájtatosságait. Ezen oltárról a legrégebbi följegyzés 1375-ből maradt fenn. Valószínű, hogy a társulat is csaknem egyidős az oltárral. Krisztus testének oltára és társulata együtt szokott járni; úgy hogy a történetírók véleménye szerint, ha egykori adatok említenek valamely templomban ilyen oltárt vagy kápolnát, ott a társulatra is bizvást következtethetünk.

Magáról a társulatról azonban csak későbbi okmányokban esik szó. Legelsőben Buda városának egy 1461. évi okmánya tesz említést a társulatról. Birtokadományozásról szól ezen okmány.¹ *Garai Jób* ugyanis 1461. december havában a komárommegyei Bay és Halap nevű birtokok kezelését a Krisztus teste-Társulatra bizta. Ezen birtokokat annak idején *Garai Miklós* nádor örökös misealapul adományozta az ő költségén épült Mindszentek kápolnája, más néven nádorkápolna számára. Az átruházás következtében ezentúl a Krisztus teste-Társulat tartozott gondoskodni a *Garai* nádor lelke üdvéért mondandó szentmisékről. A társulati oltárnak is volt külön javadalmazása. Komárommegyében fekvő birtokából s budai házából volt az oltárnak jövedelme.

Miként az eperjesi, pozsonyi, pozsonyszentgyörgyi s más ilyen társulatok, úgy a budai is a céhekkel kapcsolatosan működött. Innen van, hogy elnökei sorában iparosok nevével is találkozunk. Névszerint a társulatnak csak néhány elnökét ismerjük. A társulat elnökei: 1461-ben *Clamer Menyhért* és *Pirger István* budai polgárok, 1477-ben *Gergely* nevű polgár, 1508-ban *Harbor János* polgár, 1519-ben *Kolchan János* és *Péter* fűszeres.² Többnyire német nevek, hiszen a Mátyás-templom akkor

¹ *Némethy Lajos*: Nagyboldogasszonyról nevezett budapestvári főtemplom története. Esztergom, 1876. 54. l. ² *Magyar Korona*. 1877. évf. 105. sz.

a németek plébánia-temploma volt. A Krisztus teste-Társulat is főleg a német lakosú városokban volt elterjedve.

A társulatnak a mindenkori plébános volt az egyházi vezetője. Közös ájtatosságát minden hónap első csütörtökjén tartotta a társulat. Hogy a társulati ájtatosság minél nagyobb vonzó erőt gyakoroljon a tagokra, *Ilkusch Márton* budai plébános, a pozsonyi egyetemnek egykori tanára és Mátyás királynak híres csillagásza, 1490. május 22-én búcsut eszközölt ki a társulat tagjai számára a hónap első csütörtökére. A pápai bulla öt évre engedélyezte a búcsut.¹ Ezen búcsukiváltsággal még fontosabb tényezője lett a társulat Buda város hitéletének.

Igy működött, fejlődött és virágzott a társulat a XVI. század elejéig. De jött a végzetes Mohács. Odaveszett a haza s a magyarnak mindene. 1526. szeptember 10-én Buda alá vonult a török sereg. Buda elfoglalásakor, szeptember 15-én a Nagyboldogasszony-templom is áldozatul esett a törökök pusztításának. A várossal egyetemben fölgyújtották, majd mecsetté alakították át. A török uralom vetett véget a Krisztus teste-Társulat működésének is.

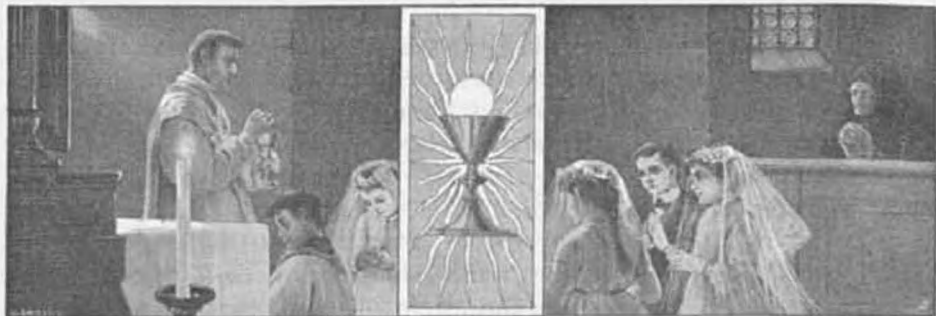
1542-ben hallunk utoljára hírt a budai Krisztus teste-Társulatról. A társulat tőkéjének egy részét még régebben Nürnbergben helyezték el; de a kamatokat már évek óta nem vették föl. Erre *Weymann János dr., Bornemisza Gergely, Bornemisza Tamás* és *Paltzan Péter* német földre menekült budai polgárok I. Ferdinánd királyhoz fordultak s mint a társulatnak úgyszólván egyedül életben maradt tagjai, arra kérték, engedje meg, hogy az esedékes kamatokat fölvehessék s négyük közt eloszthassák. Ferdinánd király Speyerben 1542. február 22-én kelt adományozó levelében² hozzájárult a kérelemhez, de azon kikötéssel, hogy tartoznak mindent visszafizetni a társulat pénztárába, ha Budát sikerül a töröktől visszafoglalni. Erre azonban egyhamar nem kerülhetett a sor.

Timár Kálmán.

¹ Monumenta Romana episcopatus Vesprimiensis. Budapest, 1902. I. II. pg. 317.

² Egyháztörténelmi emlékek a hitújítás korából. Budapest, 1903. IV. k. 8–9. l.

Egyházi Közlöny 25 éves jubileumát üli. Méltán ünnepelhet ilyen hatalmas ünnepi számmal, mint a januári, közölve összes munkatársainak arcképét, mert hiszen ezen 25 éven át a legderekabb egyházi folyóiratok közé küzdötte fel magát. Különösen Gerely József szerkesztőt illeti nagy elismerés. Az ő 10 évi szerkesztői fáradaalma és hozzáértése a titka a lap kiváló virágzásának. — Örömmel üdvözljük és köszöntjük a jubiláns lapot és szerkesztőt egyaránt. A katolikus közönség bizonyára támogatásával siet a jubileum örömeit fokozni.

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

Az orvosság.¹

EMLÉKSZEL k. hívő, az irgalmas szamaritánus esetére. A szerencsétlen zsidó vándor halálra sebesítve, mindenéből kifosztva tehetetlen ott fekszik a nagy országút szélén és várja, hogy irgalmas emberek megszánják és gondozzák.

De hiába vár. Egymásután elvonulnak előtte a pap és levita, de látván őt, elmének mellette, Honfitársai közül senki sem könyörült meg rajta.

Ekkor arra jön egy jobb módú samariabeli lakos. Ez meglátja a szerencsétlen vándort, leszáll barmáról, hozzája megy, fenyitja ruháit, vigyázva megmossa sebeit, bort és olajat önt azokba, gondosan bekötözi, aztán barmára emeli a félholtat és lassú vigyázó menetben beszállítja a legközelebbi szállásra; ott szeretettel gondját viseli és mikor útját folytatni kénytelen, két tizedet ad a házigazdának, hogy gondozza tovább a szerencsétlent, míg csak föl nem gyógyul; majd visszatértekor megfizeti neki a többi költséget. (V. ö. Luk. 10, 30—37.)

E megragadó példabeszédben az Úr tulajdonképp az irgalmasságra akar tanítani; de egyben az egész emberiség egyetemes történetének képét is festi és ebben többé-kevésbé mindegyikünknek szomorú valóságban lejátszódó élettörténetét.

O hányszor fekszünk tehetetlenül, ezen sebből vérezve a nagy országút szélén, mely az örök hazába visz. Az emberek szívtelen vagy tehetetlenül elhaladnak mellettünk. Hiába rimánkodunk, hiába kiáltozunk irgalomért; nem akarnak, vagy nem tudnak segíteni rajtunk.

¹ Részlet Klett István S. J. «Az Úr nagy kívánsága» c. munkából.

Ott fekszünk. Sebeink kínja éget, halálos szomjuság gyötör. De senki, senkitem könnyörül meg rajtunk. Kétségbeesésünkben végső erőnk megfeszítésével föltápáskodni iparkodunk, hogy a magunk erejéből tovább vánszorogjunk, célunk vagy legalább valami csendes pihenő felé. De jaj! alig teszünk pár remegő lépést elaléltan rogyunk újra össze. Elvesztünk, ha az irgalmas lélek meg nem könnyörül rajtunk.

De im már jön a jószívű kegyes szamaritánus, az irgalmas Jézus. Könnyörületes Szive megindul szájalmas állapotunkon. Leereszkedik hozzánk, szeretettel fölemel magához, szent istenségéhez; irgalma olajával kimossa, megtisztítja gennyedő sebeinket, teste és vére erejével elüzi bágyadságunkat, fölvesz kegyelme szárnyaira, sőt néhány percre isteni szent Szívén pihentet.

E szent Szív dobbanására aztán új élet kezd lüktetni ereinkben, sebeink behegednek, az életkedv visszatér; meggyógyítva, megerősödvé folytatjuk az utat a nagy, a — boldog örökkévalóság felé. Mindez pedig ott történik az oltár közelében, a szent áldozás pillanatában.

Ime, kedves hívő, a gyakori szent áldozás másik nagy jelentősége. Nemcsak táplálék, hanem egyúttal orvosság mindennapi hibáink, lelki betegségeink, főleg a sorvadás és általános elgyengülés ellen.

Amint a kifejezésekből kiolvasható, itt csak bocsánatos bűnökről és a halálos bűnöket előkészítő lelki nyavalyákról van szó. A halálos bűnt a szent áldozás nem törli el egyenest, sőt ha tudatosan halálos bűnben áldozol, újabb súlyos vétet követsz el.

Ama szerencsétlen vándor is nem volt még halott, hanem csak veszedelmesen meg volt sebezve. De úgy is mily szomorú volt az állapota.

Ha az irgalmas szamaritánus még egy ideig késik, már csak hült tetemre talál.

Ép azok a bocsánatos bűnök és lelki nyavalyák az, ami előbb-utóbb, ha alkalmas ellenszert nem alkalmazasz, a halálos bűnre visz és lelked életét veszi. Gondolj csak erős érzéki hajlamaidra, fékezetlen birásvágyadra, indulatos bosszuvágyó természetedre, a veszedelmes lelki restségre stb. stb., mily veszedelmes bajok, mennyire gyengítik kisebb-nagyobb sebek által naponkint lelked ellenálló erejét. S ha nem is ölik még meg; tegyük föl, hogy nem visznek még halálos bűnre, de vajjon azt semmibe sem veszed, hogy késleltetnek utadban, hogy hét, sőt hónapszámra nyomorogva, véred vesztve vánszorogsz az országúton;

or repülhetnél, mikor naponkint begyógyíthatnád a vett sebeket, ségesen helyre pótolhatnád a vesztett vért és üdén, egészségesen vigadozva folytathatnád utadat?

O mily korlátoltak vagyunk lelkünk ügyét illetőleg. Amit észelle-

nesnek tartanánk a mindennapi életben, azt a természetfeletti életrendben számtalanszor megeselekesszük. Nyomorogva, sebekkel borítva, a halál csirájával lelkünkben a magunk erejéből akarunk előbbre vánszorogni, noha közvetlen közelünkben az orvos és kéznél a behegesztő, erőt, életkedvet adó orvosság.

Ó, nézd a vézna, nyomorúságos alakokat, amint ezer bajjal küzdve, számtalan sebből vérezve, el-elbukva, avagy csak csúszva-mászva tovább iparkodnak. Még győzik, még megy. De erejük fogytán van, a mennyei haza pedig távol.

Egyik a másik után dől ki, megtört, bágyadt szemük nem nézi az ígért földjét. Ragadmánya lesznek az éhező vadaknak.

Szomorú kép. Forduljunk inkább még egyszer az irgalmas szamaritanus, az édes Jézus felé. Nézd mint emeli föl a szegény sebesültet, mint öleli keblére, szorítja szívére. Mint hegednek a szerencsétlen sebei, mint támad benne új, erőteljes élet és önti el vidám életkedv. Mily boldogító, vigasztaló látvány!

A te képed lehet az ker. lélek, valahányszor odaveted magad isteni orvosod lábához, fölfeded előtte sebeidet, őszintén megvallod nyomorúságodat és szent teste és vére orvosságát veszed, szóval valahányszor buzó és jó áldozást végzesz.

«Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtok és terhelve vagytok és én megenyhítek titeket».

A gyermek első áldozásának egyesülete.

GISZTELT olvasóink ismerik X. Pius pápának az 1910. évben kiadott azon rendeletét, mely a gyermekek korát határozza meg, midőn első alkalommal bocsáthatók a szent áldozáshoz. Hogy ezen rendelet minél könnyebben és hatásosabban megvalósítható legyen, Őszentsége bíboros helynöke Rómában, a szent Kolos-templomban egy jámbor egyesületet szervezett, melynek az a célja, hogy az első áldozókat jól előkészítsék a mennyei kenyér első és gyakori vételére. Az egyesületet a római eucharisztikus atyák vezetik az általános helynöktől jóváhagyott szabályok szerint.

Az egyesületnek minden kath. hívő tagja lehet, ha a fenti cél eléréséhez tehetségei szerint közreműködik, ha az egyesületi imádságot naponkint elvégzi, vagy helyette egy Miatyánkot és Udvozlégyet imádkozik ezen fohással: «A legméltóságosabb Oltárszentségről nevezett asszonyunk, könyörögj érettünk!»

JÉZUSOM, ÖRÖMÖM

Rovatvezető: DR. SZVLLABA EMIL.

Nellikéről.

TELJES NEVE: Organ Nelli, társai és előljárói pedig csak így hívták: Kis Nelli. Négyéves kis leány volt Irországból, kit szentnek tartanak és sírjánál csodák történnek. Ezerkilencszáznyolcban halt meg február másodikán. Életrajza majdnem minden nyelven megvan írva. Magyarul is. Olvassátok csak gyermekeim, hogy mily áhitattal ment ez a kis négyéves Nellige először a szentáldozáshoz. Akkor ő már nagyon beteg volt és sokat szenvedett. Vigasztalni nem kellett őt, mert ő minden szenvedését az Úr Jézusnak ajánlotta. A nagy nap — az első szentáldozás napja — végre fölvirradt 1907-ik évben december 6-án.

«Az álmatlan, nyugtalan éj után attól lehetett tartani, hogy a gyenge gyermeknek megárt a sok izgalom és nem lesz olyan helyzetben, hogy a Legszentebbet magához vehesse. De Nelli nyugodtan viselkedett. Csöndesen feküdt ágyában. Gyöngye remegés átjárta ugyan tagjait, a nagyon rettegett köhögési roham azonban ismét szerencsésen elmúlt.

A hónap első péntekén történt ez, a szent és engesztelő szeretet napján, amikor a buzgó lelkek az egész templomot betöltik: eljönnek az Oltárszentségben elrejtőzött Istenükhöz, hogy neki hűségüket és hódolukat bemutassák.

Ez volt az a bizonyos nap, amelyen a szentségház csendjének titokzatos és kedves hangja lassan, alig érthetően ezt az evangéliumi kérést ismételte: «Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket!» Ez volt az a nagy nap, amelyen az angyalian tiszta lelkű kis Nelli szive fehér országában üdvözölhette az édes Jézust, elbeszélgethetett vele, cirebeghette résztvevő szeretetében gyermeki imáit annak, akit ő «szegény jó Isten»-nek nevezett.

A zárdabeliek számára tartott reggeli szentmisének épen vége volt; utána kitétték a legfőlségesebb Szentséget a főoltárra.

Már összegyűltek a nővérek és az iskolás gyermekek a kápolnába, hogy imájukkal hálát adjanak a jó Istennek ama csodálatos kegyelemért, melyet kis szentéletű barátónőjüknek akar nyújtani.

Majd behozták őt, a gyöngye beteg gyermeket, kezében a rózsafüzérrel, fején az áldozási fátyollal és Istenének oltárához vitték.

Ünnepélyes csönd szállta meg a gyülekezefet... A gyermekek még jámbor és ártatlan imájuk halk suttogását is visszatartották, hogy a boldog kis testvér Ielki összeszedettségét meg ne zavarják, ki a Legszentebb előtt ült hallgatagon, mozdulatlanul, meghajtott fővel és az imádáshoz mélyen elmerülve.

Most előjött a pap, Isten szolgája, a szent titkok sáfárainak ruhájában és elfordította a zárt, mely a szeretet önkéntes foglyát elzárta.

«Misereatur vestri...» és minden kéz megjelölte a szent kereszt jelével homlokát, mellét, vállait.

«Domine non sum dignus...» és minden fej alázatosan, imádván hajlott meg.

És megindult lefelé a pap és a pappal az Úr Jézus...

A kis Nelli fölemeli fejcskékjét s a «szegény jó Isten» szívébe száll...

Teljesült végre mélységes vágya, meghallgattatott kérése, nem kellett tovább epekednie hiába.

«A gyermek — írja a fennemlített jézustársasági atya — éhezett Istene után és átszellemült szeretettel fogadta kezemből az Urat.»

Az első szent áldozási ének ünnepi dallama hangzott föl a többi gyermek ajkáról és szívéből; lelkük mélyén sóvárogva óhajtották, bár betérne hozzájuk is az Isten.

A kicsike pedig ott ült mozdulatlanul, nem figyelve semmire sem, ami körülette történik, csak csendesesen és szeretetben társalogva az Üdvözítővel. Örömtől sugárzó arcán a szívében fölragyogott örök boldogság fénye nyugodott».

Szent Jeromos beszélgetése a kis Jézussal.

EGYSZER egy karácsony éjjelén szent Jeromos elment a betlehemi barlangba, ahol a kis Jézus született. Mikor mélyen elgondolkozott a kis Jézus születéséről, megjelent neki az Úr Jézus és így szólt hozzá:

- Jeromos, mit adsz nekem születésnapomra?
- Ó, isteni gyermek — felelte Jeromos, odaadom szívemet.
- Jó — mondja a kis Jézus — de adjál még valamit.

— Neked adom szivem minden imáját, érzését — volt a felelet.

— Ez is jó — szólt ismét Jézuska — de csak adjál még valamit.

— Mindent odaadtam már, amim van és ami vagyok — válaszolta remegve a szent.

De az Úr Jézus bizony még most sem volt megelégedve és szigorúan mondta Jeromosnak:

— Akarom, hogy még adjál nekem valamit.

Jeromos most már siránkozva kérdezte, hogy mit akar tőle a Jézuska. S erre a kis Jézus megmondta, hogy mit kíván még:

— Azt akarom, hogy vétkeidet add nekem, azért, hogy megbocsáthassam őket. Azt akarom, hogy bűneidet bánd meg én érettem, hogy lekedről letörülhessem azokat. Mert csak tisztán, bűn nélkül akarlak látni.

És szent Jeromos keservesen kezdte bánni, meg siratni bűneit és sohasem vétkezett többé.

EUCHARISZTIKUS SZÖVETSÉGEK.

Budapesten, január 28-án Az Euch. Gyermekszövetség fiútagjainak, 30-án pedig a leánytagoknak volt lelkes összejövetelük. Sokat a nagy távolság, vagy a délutáni iskolai órák tartottak vissza a gyűléstől, de mégis jelen volt körülbelül 200 fiú és ugyanannyi leány. Mozgóképeken láttuk a kis Jézus történetét s azonkívül az igazgató bácsi adott többféle intést és oktatást.

Muzsla (Esztergom megye). December 8-án ünnepélyes tagfölvétel volt, melyet dr. Tóth Kálmán főiskolai tanár tartott. Karácsony napján a Gyermekszövetség és az Ifjak és Leányok Szövetsége remek két szindarabot adott elő, melyeket ötször kellett megismételni. A jövedelemből kapnak a szövetségek husvétra egyesületi zászlót. A szövetségnek van kis könyvtára és hetenkint kétszer jönnek össze gyűlésre.

Bár minél több ilyen örvendetes hirt kapna az igazgató bácsi!

Érsekújváron nagyon lelkes gyermekek vannak. A tagok száma már 170. Sokan közülök (kilencen) boldog ünnepeket kívántak az igazgató bácsinak. Mennyire örültem neki. Nagyon, nagyon köszönöm gyermekeim. Hálából imádkoztam értetek a jó Jézushoz. — Szívélyesen üdvözlöm a jó tisztelendő urat, aki veletek gyermekeim annyit törődik. Pá — *igazgató b.*

Többeknek. A «Jézusom, örööm» egy példánya 4 fillérbe kerül. Ezentúl már 10-ike előtt mindenki megkapja.

Baja. Nagyon örülök, hogy a tagok folyton növekednek. Az Úr Jézus nagyon szereti a bajai gyermekeket.

FESLŐ BIMBÓK

Karcsi, az Úr Jézus buzgó gyermeke.

(Folytatás és vége.)

KARCSI tehát eltűrte azt is, hogy bántalmazzák, kigúnyolják a szent áldozásért s tovább is kitartott az Úr Jézus mellett. Most aztán már meg is elégette a jó Jézus küzdelmét, látva azt, hogy képes a kis Karcsi bármily áldozatot meghozni, csak hogy Vele egyesülhessen. Édesapja intézkedett, hogy ne gördítsenek akadályokat gyermeke boldogsága elé. Karcsi azóta boldog lélekkel térdelhetett oda az Úr asztalához.

Áldozatok árán jutott Karcsi a mindennapi szent áldozásban az Úr Jézushoz, meg is kapta a jutalmat. Örömmel és boldogan fogadta Jézusát reggelenként szívébe, de a jó Jézus még nagyobb örömmel és szeretettel ölelte kedvére jó kis fiát. Böven elhalmozta őt szent kegyelmével, úgy hogy a Karcsi lelke egy-kettőre olyan szép lett, amilyennel kevés gyermek dicsekedhetik. Gyermeki szívének egész teljével tudta szeretni a jó Jézust s kerülni a bűnt. «Mikor elkezdtem áldozni — mondotta — úgy féltem, hogyan tudok én úgy élni, hogy mindennap magamhoz vehessem a jó Jézust; most már olyan könnyű bűn nélkül élni, hogy észre sem veszem».

Nemcsak a lelkén, a tanulásán is meglátszott a mindennapi áldozás eredménye. «Örömmel tudatom — írja év végén — hogy beváltottam a vakációban tett ígéretemet: *tiszta jeles* vagyok, de ezt csak a *jó Jézusnak* köszönhetem...»

Mikor hazajött, kérdéseimre részletesen elbeszéli, hogy mikor és hogyan tudta meg legelőször, hogy tiszta jeles lett. «Úgy-e örültél, mikor megtudtad?» — kérdeztem tőle.

«Örültem, de nem az a legnagyobb öröm, ami engem érhet. Érhet engem ennél sokkal nagyobb öröm, és ért is már».

«Mi az az öröm?» — kérdeztem meglepődve.

«Ha egyszer a szent áldozáshoz járulhatok, sokkal nagyobb öröm nekem, mintha 15-ször tiszta jeles vagyok», mondotta a kis Karcsi olyan őszinte lélekkel, hogy én először a meglepetéstől s meghatottságtól nem tudtam szólni, majd örömkönnyek borították el szememet.

Boldog gyermek vagy, gondoltam magamban, hogy már ily fiatalon érzed azt, hogy a földi örömek — amelyekben pedig eléggé volt része

épen szép bizonyítványa miatt — nem tudják kielégíteni a mi szívünket. Többre vágyunk s ezt csak a jó Jézusnál találjuk meg. Bizonyára azért az áldozatokért kapta jutalmul ezt helyes gondolkodást, amelyeket elviselt azért, hogy mindennap járulhasson a szent áldozáshoz.

Kövessétek ti is kedves gyermekek a kis Karcsi példáját, járuljatok ti is mindennap a szent áldozáshoz. Ne csak akkor menjetek áldozni, amikor egész könnyen megtehetitek, hanem akkor is, amikor egy kis nehézségbe kerülne az áldozás. Mindig nagyobb örömmel tér annak a szívébe az Úr Jézus, akinek valami fáradságába került a Hozzá való eljutás. Ha nem ijedtek meg a nehézségektől, hanem bátran kitarotok és buzgó szívvel igyekeztek minél többször, lehetőleg mindennap magatokhoz venni a jó Jézust a szent áldozásban, akkor ti is hamarosan fogjátok tapasztalni, hogy az igazi boldogságot csak az Úr Jézusnál lehet megtalálni. Az a gyermek a legboldogabb, aki az Úr Jézussal van, mert a mennyországi boldogság előizét érzi.

Felmayer.

JÉZUS A GENEZÁRETI TAVON.

Valamikor réges-régen,
Cedrusos, pálmás vidéken,
Szép Genezareti tavon,
Zajló, hangos hullámokon
Elfáradván elszunyada
Jó Istenünknek egy Fia.

De vihar kél és zúg a tó,
Küzd a habokkal a hajó.
«Ó bölcs isteni Mesterünk
Szabadíts meg, mert elveszünk.»
Jézust felköltve szólanak
Félve mind a tanítványok.

Megfeddé őket Mesterünk,
Ki vészben, bajban van velünk.
«Kishitűek ne féljeteK,
Hisz én itt vagyok veletek»
Szállt ajkáról a szent ige
Zugó tenger közepette.

Felállván, szólt a viharnek,
A háborgó hullámoknak.
«Legyen csend és égi béke!»
Zajló tenger közepébe
Megérték a szent szótatot
A csapkodó szilaj habok.

Csend, béke lön a tengeren,
Csodalkozás a sziveken.
Szent szóattal égi béke
Terjed szét a lelkeken.
Vihar s szelek imádják
Jó Istenünknek egy Fiait.

Varju Mária.

az eueh. gyermekszövetség
tagja.

Röptében a nagyvilág körül.

Dr. Csernoch János hercegprimás az Örökimádás-templomban. Január elseje óta új hercegprimása van Magyarországnak. Esztergom érseki széke — a magyar Sion — gazdát cserélt. *Vaszary Kólos* bibornok lemondott s lemondásával szívjóságtól és lelkifinomságtól ragyogó egyénisége csodálatos lelkierőről tanuskodott. Volt ereje könnyedén levetni magáról a legmagasabb magyar egyházi és közjogi nagyságot, az esztergomi érseki székek egybeforrott hercegprimási méltóságát. A Pázmányok, Lippayak, Lósyak egyházfejedelmi székeinek új birtokosa *dr. Csernoch János* lett. Feszült várakozással néz feléje az egész magyar közvélemény. Nagy tetteket, nagy alkotásokat vár tőle! Vajjon mivel fogja kezdeni uralkodását, hová vezetik majd első lépéi? Mert ezen lépések döntők lesznek és jellemzőek egész tevékenységére.

S örömmel látta a katolikus Magyarország, hogy az új hercegprimás első nagy funkciója és főpásztori szózata az Örökimádás-templom gotikus ivői alatt történt.

A mai idők katolikus újjászületésében, reneszánszában az Eucharisztia, a legméltóságosabb Oltáriszentség a tengely. Azzá tette X. Pius pápa, midőn uralkodását az 1905-iki eucharisztikus encyklikával kezdte. Vezérelvét: «Mindent megújítani Krisztusban», úgy értelmezte: mindent megújítani az Eucharisztia fényében és erejében!

Dr. Csernoch János szintén az Eucharisztia erejével és áldásával kezdi apostolfejedelmi munkásságát az esztergomi érseki székekben. Nagy tetteket, nagy alkotásokat a legméltóságosabb Oltáriszentség kegyelmével akar véghezvinni.

Rége szokásban volt, hogy római pápák megkoronázásuk után Lorettóba zarándokoltak a názárethi szent házhoz, hogy az onrét kiáradó krisztusi szellemből teltekezzenek s a názárethi ház egykori lakójának dicsőségére uralkodhassanak a pápai széken.

Dr. Csernoch János az Örökimádás-templomába zarándokolt pri-

mássága elején, hogy ebben a katexochen eucharisztikus templomban az Oltáriszentségnek életre és tevékenységre serkentő szelleméből táplálkozzék s annak dicsőségére tölthessen hosszú szerencsés esztendőket a primási széken.

Január 20-ika, amikor a hercegérsek az Örökimádás-templomban beszéltek és áldást tartott, magára az Oltáregyesületre is nagyjelentőségű. Jelenti, hogy a hercegprimás az Oltáregyesületet, melynek temploma az Örökimádás és e templomhoz, valamint a Reparatrix-zárdához fűzött vallásos egyesületeket és hitéleti mozgalmakat felette nagyra becsüli. Hisz mikor a hercegprimás az oltáregyesületi templom szószékéről beszél először budapesti híveihez, nem lehet a keretet, a milieu-t felejtetni és figyelmen kívül hagyni. Ez a keret az Oltáregyesület, rája derít fényt és dicséretet ő hercegségének huszadiki kegyes funkciója. Hálálul szolgáljon az Oltáregyesület azon forró imája, mellyel az általa féltve gondozott eucharisztikus Úr Jézus bőséges áldását és kegyelmét esdi le az új hercegprimás minden útjára és apostoli tevékenységének minden mozzanatára.

A legközelebbi nemzetközi eucharisztikus kongresszus tudvalevőleg április 24-től 27-ig fog megtartatni Malta-szigetén. Csak az állandó háborúveszedelmek meg ne hiusítsák. Malta-szigetén, mely Szicília és Afrika között fekszik, nagy hitélet uralkodik. A nemzetek apostolának, szent Pálnak szelleme, ki Rómába hurcoltatásakor itt járt, most is erősen élte a sziget lakóit. A sziget angol főnhatóság alatt áll. A kongresszus vezetője és rendezője itt is *Heylen* namuri püspök. Valamennyire meg van állapítva a kongresszus terve is. A kongresszus természetesen La Valetta nevű fővárosban fog lefolyni. A nagy nyilvános ülések színhelyül egy 10.000 ember befogadására alkalmas csarnokot szándékoznak fölállítani. A kongresszust eucharisztikus körmenet fejezi majd be. Európának valamennyi országa képviselve lesz. Afrikából Tunisz és Algir.

Adományok Bosznia részére. Ujabbán a következő adományok folytak be a boszniai és hercegovinai szegény templomok részére: Szentkirályi Zsigmond Jászi 10 K, Kurucz András Dunaradvány 10 K, Szent-Erzsébet-kórház Budapest 3 antipendium, 1 misekönyv, 2 korporale, 4 purifikatorium, 9 humerale, 3 lavabo kendő, Székesfehérvári Oltáregyesület 7 miseruha, 1 minisztráns ruha, 2 karing, 1 antipendium, 4 minisztráns ing, 1 ciborium-köpenyke, Kaszab Józsefné 12 K, N. N. 20 K, Fedák Rózsa Tata 2 K, Gregoretz Mária 1 K, budapesti lazaristák 6 antipendium, 3 könyvvállványterítő, 1 csengetyűhuzó, 4 oltárterítő, 1 alba, 1 stóla, 2 palla, 2 purifikatorium, N. N. 100 K.

Isten fizesse meg a jótéteményeket.

A gyűjtést befejezzük s a fönnti dolgokat a sarajevói érseki irodának megküldjük.

IRODALOM

Népujság — **Képes Hírlap.** A Huszár Károly országgyűlési képviselő szerkesztésében dr. Vass József és dr. Molnár István közreműködésével megjelenő pompás katolikus hetilap a *Népujság* két hét óta egy *Képes Hírlap* című 8 oldalas melléklettel jelenik meg és azóta a maga nemében páratlanul álló *családi újság lett*. Röviden összefoglalva, az egyszerű kisemberek által is megérthető modorban tartalmazza mindazt, amit a politikáról, a hazai és külföldi fontosabb eseményekről, a háborúról, a szociális szervezkedésről, a katolikus mozgalmakról tudnia kell a népnek. Ismeretterjesztő és gazdasági cikkei valóságos kulturmissziót teljesítenek a tudomány eredményeinek népszerűsítése által. Apologetikus és szépirodalmi cikkei praktikus célok szolgálatában állanak. A *Népujság és Képes Hírlap hetenkint 15—20 illusztrációt tartalmaz, félveenkint csak 3 koronába kerül*. Politikai, szépirodalmi, szociális, gazdasági és hitbuzgalmi lapot együtt ilyen olcsó áron sehol a világon nem lehet kapni. Mivel tudjuk, hogy a *Népujság*-nak a nagy katolikus tömegre óriási kihatása van, rendkívül örvendezünk ezen organum gyarapodásának és melegen ajánljuk terjesztésre mindenkinek. Mutatványszámokat három hétig szívesen küld kívánatra a kiadóhivatal, melynek címe: *Népujság és Képes Hírlap kiadóhivatal, Budapest, IV., Ferenc József-rakpart 27. szám.*

A kék skapuláré. Vagyis a szeplőtelenül fogantatott szent Szűz vállruhája. *Löcherer* József nyomán átdolgozta: *Szalai* Károly plébános. Kiadja: a Rózsafüzér-készítő Háziipar Kalocsán. Ára 10 fillér. (Postaköltség külön fizetendő.)

A Szeplőtelen Fogantatás skapuláréját, az úgynevezett kék skapulárét ismerteti ez a füzet. Szól ezen skapuláré eredetéről, céljáról, alakjáról, viseléséről, a hozzákötött búcsúkról s e búcsúk elnyerésének feltételeiről. Szóval összefoglalja a vállruháról minden tudnivalót.

Az isteni gondviselés zsolozsmája. Magánhasználatra. *Lehmkuhl* Ágoston, jézustársasági atya hetedik német kiadása nyomán. Kiadja: a Rózsafüzér-készítő Háziipar Kalocsán. Ára 10 fillér.

Mint többi kiadványaival, úgy evvel is a ponyva ellen veszi föl a küzdelmet a kalocsai olvasógyár. A vállalat célja olcsó hitbuzgalmi iratokkal kiszorítani a ponyvairodalomnak babonát és mételeyt terjesztő termékeit. Hiszünk is, hogy ezt a költői lendületű zsolozsmát s a hozzájáruló letenyét az isteni gondviseléshez örömmel fogadja a hívő közönség. A benső áhitatról tanuskodó imádságok nagy lelki vigaszára lesznek a híveknek, megerősítik bizodalmaikat az isteni gondviselésben.

Jézus Szentséges Szívének Országá. Imádságos könyv, melyet a hivek használatára dr. Mohl Antal vál. püspök, nagyprépost, a vaskorona-rend lovagja, «Jézus Szentséges Szívének Szentelt Élet» című nagy munkájából Ujlaki István dóri plébános állított össze.

Ez az imádságos könyv alkalmas ajándéknak szolgálnak azoknak a hiveknek, akik Jézus Szentséges Szíve tiszteletének, a legfőbbesébb Oltáriszentség imáadásának s a gyakori szentáldozás terjesztésének és gyakorlásának előmozdítói. 350 oldal terjedelmű, mély tartalmú fényesen kiállított imakönyv, melyet úgy az egyházmegyei hatóságok, mint a rendi elöljáróságok a legnagyobb elismeréssel fogadtak és erősen ajánlanak a hiveknek pártolásra. Kapható 3, 4, 5, 6 és 9 koronás árban a Szent-István-Társulatnál Budapesten, Kecskeméti-utca 2. sz. és minden könyvkereskedésben.

EGYESÜLETI ÉLET.

Ghyczy Ida. Levett kalappal és maszerű áhitattal illik Ghyczy Ida választmányi úrnőt köszönteni 70-ik születésnapján. Bocsnátot kell tőle kérnünk, hogy ismerte határtalan szerénységét, mégis megemlékezünk róla. De ez alkalommal legyen szabad levenni egyéniségéről a szerénység fátyolát, amely alá ritka gazdag erőnyeit rejti. Csak azért tesszük ezt, hogy példája hasonló tökéletes lelkeket alakítson. Nem azért ég a gyertya, hogy véka alá rejtse, hanem hogy asztalra téve másoknak is világítson. Ghyczy Ida lelkületéből az alázatos és szelid szívű Jézus kegyelmének fénye világít felénk.

Mindenütt ott volt, ahol munka és Isten dicsősége várt rá és mindig utolsó tudott lenni ott, ahol ünneplésről volt szó. Föltűnés nélkül tudott szerény lenni és tolakodás nélkül mindenben résztvenni. Nem-

csak az oltáregyesület tudja ezt, hanem egyéb egyesületek is, melyeknek hosszú éveken át tevékeny tagja. A Mária Erzsébet jótékony-sági egyesületnek ő a disze. A szervita harmadrendnek elnöke és vezető lelke.

Jótékony-sága abból a fajtából való, mellyel szent Erzsébet tündökölt előttünk: maga viszi kosarakban az ételt a szegényeknek. De mindenképp előtt nagy az ő bensősége és buzgó-sága. Valódi kegyelmi lélek. Járt Lourdesben, háromszor Rómában és igazán otthon érzi magát az Oltáriszentség színe előtt.

Sok ilyen tagot és választmányt adjon a szentségi Jézus az oltáregyesületnek s akkor mindig az Eucharisztia szellemét fogja sugározni az oltáregyesület.

Januári választmányi ülés. Tizenharmadikán folyt le, melyen jelen-

voltak Kanter Károly igazgató, örgróf Pallavicini Edéné elnök, Maria de Jerusalem, Kiss Aladárné al-elnökök, dr. Tiefenthaler József szerkesztő, továbbá Cziráky Lujza grófnő, br. Orosdy Fülöpné, Ghyczy Ida, özv. Návay Kálmánné, özv. Heinrich Ferencné és Fellmayer Vilma választmányi hölgyek.

Az ülésnek különös ünnepi jelleget kölcsönzött *Ghyczy Ida* úrnő 70 éves születésnapja. Kanter Károly igazgató emelkedett, mondhatnók meghatott hangon ecsetelte az ünnepelt lelki nagyságát. Végtelen szerénysége nagy erényeket takar és szívvel-lélekkel kell hálát adnunk a szentségi Úr Jézusnak, hogy őt az oltáregyesületnek adta. Valóban mintakép és az Úr Jézus kegyeltje. Az oltáregyesület választmánya szíve mélyéből kívánja, hogy e mintakép még soká élvezhesse e földön az Úr Jézus kegyelmeinek bőségét.

Az ülés formális megnyitása csak ezután történt. A jegyzőkönyv föl-olvasása és hitelesítése után örömmel jelentette az igazgató, hogy a hercegprimás, ki e hó végével jön egyházmegyéjébe, első nyilvános funkcióját az Örökimádás-templomban tartja 20-án, midőn befejezi az engesztelő kilencedet. Óhajtandó, hogy a teljes választmány üdvözölje ezalkalommal őhercegségét. Az igazgató tudatja a választmánnyal, hogy a bécsi eucharasztikus kongresszus határozata, hogy az oltáregyletek községenként és egyházmegyéenként szerveztessenek és egységes szerves

központba egyesíttessenek, legközelebb a püspöki konferencia elé fog kerülni. A határozat bécsi előadója dr. Révay Tibor kalocsai érseki titkár volt. A püspöki karban Glattfelder püspöktől reméli a választmány a nevezett határozat pártoló előterjesztését. Azután sorra kerül Maximos Sedfaoni egiptomi püspök kérvénye egyházi szerelvények tárgyában.

Szíves készséggel szavaz meg a választmány az Örökimádás egyes állandó munkatársainak honoráriumot.

Miután a főnöknő bemutatta az amerikai magyarok számára készült zászlót, a gyűlés a szokott imával véget ért.

Pozsonyi oltáregyesület kimutatása. Ötvenkettedik kimutatását bocsátotta közre a pozsonyi oltáregyesület, fényes tanujelét adva annak, hogy mennyire dolgozik az Eucharisztia felruházása érdekében. Az adományozott tárgyak május hó 4., 5. és 6. napján lettek fényes kiállítás keretében közszemlére kitéve. A következőket emeljük ki:

I. Készletek: 6 vecsernyepalást, 34 misemondóruha, 3 velum, 5 különstóla, 3 ciboriumköpenyke, 4 bursa, 4 oltárvánkos, 1 ravataltakaró, 2 sekrestyésöltöny, 10 ministránsruha, 2 csengetyűpersely.

II. Szent edények és szerek: 1 szentségmutató, 4 kehely, 3 ciborium, 2 füstölő tőmjéntartóval, 2 szenteltvíztartó, 1 beteglátogató patena, 4 olajtartó, 2 kanna tányérral, 1 oltárszöngyű, 1 lámpa, 6 gyertyatartó

1 beteglátogató lámpa, 3 üveg mendence, 1 ostryatartó szelence, 2 könyv-állvány, 3 Missale Rom., 2 Missale defunct.

III. Fehérnemű: 9 alba, 7 karing, 10 ministránsing, 3 oltárterítő, 7 antipendium, 27 vállkendő, 40 corporale, 38 kehelykendő, 43 törülköző, 45 palla, 2 öv, 1 oltárkendő.

Jelentés a szegedi Oltáregylet második évi működéséről. Oltáregyletünk ez évi működését a szentkereszt fölmagasztaltatása napján szeptember 14-én kezdte meg ezzel a jelszóval in cruce salus, keresztben az üdvösség. Minden műveletében és életnyilvánulásában az ismert kettős cél lebegett előtte, amely minden oltáregyletet egy nagy testvérületté egyesít s amely nem más, mint a keresztény vallásos érzület ápolása s a szegény kath. templomok fölruházása.

E végből állapította meg Oltáregyletünk alábbi ügyrendjét:

1. Szentségimádás volt minden hó II. vasárnapján reggel 7-től délután 5 óráig a belvárosi sz. Demeter-templomban.

2. Ugyanitt minden hó II. csütörtökön délelőtt 11 órakor egyleti szentmise s utána elmélkedés.

3. Munkadélutánokat tartottunk minden hó II. keddjén a Dmke palota üléstermében délután 3-tól este 8 óráig, amely alkalommal igazgatónk több ízben lelkiolvasmányokat olvasott föl.

Ezen fennebbi ügyrend által akartuk némiképp biztosítani a bensőséges élet ápolását, másrészt elő-

mozdítani a tagok serény munkálkodását. Hogy ezt elértük, ennek fényes bizonyítéka az évvégi egyleti kiállítás, amely gazdagságával, változatosságával s a munkák finomságával messze túlszárnyalta egy vidéki szerény oltáregyleti kiállítás arányait. Láttunk ott néhány kiváló műziséssel himzett misemondó ruhát, antipendiumot, könyvállványtakarót fehérhímzéssel gyönyörűen horgolt és kötött csipkéket; föltűnést kellett egy smyrna-szőnyeg (kézimunka). Azonkívül hosszú sora volt többnyire a tagok által készített templomi fehérneműeknek úgy, hogy szerény anyagi erővel rendelkező egyletünk képes volt kevés kivétellel minden kért egyházi ruhaneműt a szegényebb templomok s kápolnák rendelkezésére bocsátani. Nem mulaszt-hatjuk el ezért az áldozatkész és szorgalmas egyleti tagok előtt ehelyt is a segélyezett templomok nevében köszönetünket nyilvánítani s mintegy az életkönyvébe följegyezni azt a sok munkaórát, fáradtságot s anyagi áldozatot, melyet buzgó tagjaink az eucharisztikus Úr Jézus oltára elé hoztak.

Hogy azonban az év folyamán történt változásokról és az egyletért kitüntetésekről is beszámoljunk, legyen szabad a következőkre is kiterjeszkednünk. — Örömmel jegyezzük föl az Oltáregylet évkönyveibe, hogy a március havi közgyűlésből kifolyólag az Oltáregylet fővédnökségét Vaszary Kolos Magyarország bíboros primása, a díszelnökségeket pedig dr. Csernoch

János, kalocsai érsek és dr. Glattfelder Gyula csanádi püspök kegyesen elfogadni méltóztattak. Egyetünk a magyar kath. egyház e nagynevű főpásztorai iránt érzett mély hódolattal köszönte meg ezt a kitüntetést s ebből újabb erőt merített a további buzgó munkálkodásra.

A másik magas kitüntetés akkor érte egyetünket, amikor apostoli buzgalmú főpásztorunk a husvéti szent exercitiumok tartását főpásztori ténykedései közé fogadta s három napon át egy apostolutód lelkes szavával vezette az egylet tagjait a magábaszállás és lelki megújulás útjaira és a kegyelmek bőséges forrásához, az Oltáriszentségben rejtőző Úr Jézushoz. S a lelkek üdvösségéért égő főpásztorunk hívó szavára sokan járultak a szent gyónáshoz és áldozáshoz.

Hálával gondolunk azokra az előadásokra és szentbeszédre, amelyekkel egyetünket az advent folyamán ft. P. Bangha Béla, májusi ájtatosságok keretében pedig Jászai Géza c. püspök belvárosi apátplébános úr voltak kegyesek a további buzgó tevékenységre, a hitvallásra és az Úr Jézus imáadására lelkes szavakkal buzdítani.

A havonként ismétlődő elmélkedésekért köszönetünket fejezzük ki h. igazgatónknak, aki a bensőséges életéről s annak lényegéről és eszközeiről tartott időszerű s életbevágó elmélkedéseket, amelyekben Krisztus Urunk evangéliumának s egyházának a szeretetére, a katho-

likus hitélet ápolására serkentette az egylet intelligens katolikus tagjait.

Hogy az egyletet érintő események hű képét adjuk, nem lehet megfeleledkeznünk az Oltáregylet *közgyűléséről* sem, amelyen ft. Mátyás Béla belvárosi s.-lelkész úr tartott az egylet nagy számban megjelent tagjaihoz lelkes beszédet a kath. intelligentia szépséges hivatásáról s az Oltáriszentségnek intenzív tiszteltéről.

Ugyane közgyűlésen történt meg a tisztújítás is. Az elnöknői tisztet továbbra is ml. Kray Istvánné, táblai elnökné volt kegyes elvállalni, aki eddig is teljes odaadással töltötte be szép tisztségét s a megváltó Úr Jézus iránti szeretettől áthatva lelkesítette és buzdította a meglévő tagokat s gyűjtötte az újakat. A további tisztségek a következőképp oszlottak meg: Alelnökné dr. Nagy Aladárné, törvényszéki elnökné; igazgató Jászai Géza c. püspök apátplébános; h. igazgató dr. Henny Ferenc belvárosi segédlelkész lett; titkár és pénztáros dr. Aigner Károly ügyvéd, aki azóta mintaszerű pontossággal végzi a pénztárnoki és titkári teendőket. A választmány tagjai lettek a tisztviselőknél kívül: dr. Aigner Károlyné, Aigner Nándorné, Bartha Ferencné, Buday Jánosné, Elekes Gyuláné, Hauser Rezsőné, dr. Juhász Istvánné, Meskó Antalné, Molnár Eleménné, Polgár Lászlóné, dr. Raskó Istvánné, Rohr Jakabné, Sarkadi Györgyné, Vészits Lajosné, Vládár Mihályné önnagyságaik.

A dunaföldvári fiók-oltáregylet október hó 20-án tartotta mult évi közgyűlését, az «Egyenlőségi kör» nagytermében, hol igen szép számú oltáregyleti tag gyűlt össze. A közgyűlést Főt. P. Szencsár Péter o. e. igazgató nyitotta meg lelkes szép beszéddel, melyben az egylet nagy fontosságát és magasztos céljait fejtegette. Az 1906. évben megalakult egyletnek jelenleg 302 tagja van. Meleghangú beszéddel zárta be a gyűlést özv. Bruzer Mihályné, az egylet buzgó elnöke.

Békéscsabán az oltáregyesület tisztikara: Elnök: Nemeskey Andor plébános; igazgató: ifj. Csahéz Mihály káplán; alelnök: özv. Jávör Gyuláné; pénztáros: özv. Szeres Gyuláné és Tóth Györgyné; ellenőr: Dusbaba Vilmos; jegyző: Szalay Gyula; ruhatáros: Korossay Anny. Van még 25 tagú választmány. Sok tag jelentkezett az intelligenciából és köznépből egyaránt, úgy hogy az egyesület szép reményekre jogosít.

Telefon-pósta.

Szentóra: A megígért minta szentórát a jövő számban hozzuk.

R. L. Felszélle: A pályázatot nyert cikket alkalomadtán leadjuk némi változtatással.

H. G. Kiskunfélegyháza. Hálanyilatkozatot nem közölhetünk, mert akkor azzal telnék meg a lap, annyit küldenének. A jó Isten meg az ő nagy szentje úgy is látják hálaérzetét szívében és megjutalmazza érte.

Zs. A. Győr. Sajnáljuk, hogy nem adhatunk helyet költeményének. Talán máskor természetesebb és szerencsésebb lesz.

KIMUTATÁS.

Szeptember hónap begyűlt adományok:

Bantó Mihály, Gázder Józsefné, özv. Pável Jánosné, Tolt Éva, Tolt János Vörös Teréz Vághosszúfalu, Bodos Sarolta, Pichlmayer Albert Adam, Homolka Erzsébet, Scholtz Róza, Rózsa Katalin, Kévay Zsuzsanna, Csinsca József, Geöcze Erzsébet, özv. Kőteles Lajosné, Mózes Erzsébet, Balázs János, Gager Katalin Bonrád Jánosné, Puteani Vilma 1 K, Csempész Lajos 30 fill., Darázs Jakab 24 fill.

A budapesti közp. Oltáregyesület rendes tagjaitól 1912. október hónap befolyt tagdíjak:

Csere Adolfné 5 k., Horváth Jánosné 1 k., Kaltnecker Teréz 2 k., Horváth Mária, özv. Czákó Ferencné 2 k., özv. Funk Antalné 2 k., Novák Edit 1 k., Szajkó Teréz 2 k., Fray Istvánné 2 k., Wöller Krisztina 50 f., Vrbny Vilma a pécskai

tagoktól 10.36 k., Balonyi Ilona 4 k., Kovács Erzsébet 2 k., özv. Hauk Gusztávné 2 k., Jakab Juliska 2 k., Katona Erzsébet 1 k., Salamon Juliska 1 k., Wagner Margit 5 k., Landsteiner Gizella 4 k., özv. Horváth Jánosné 4 k., Ferenc Anna 10 k., Dudás Mária 100 k., Krämmer Géza 10 k., Krämmer Gézáné 10 k., Kelemen Antalné 6 k., Anda Mártonné a tárkányi tagoktól 9.04 k., Killer Ignácné 1 k., Bence Szentpáli M. Gabriella 10 k., Weisz Rozina 2 k., Molmáni Mária 1 k., Ft. dr. Rusznyák M. a gkath. eperjesi tagoktól 68.36 K., Galba Józsefné 2 k., Vataj Teréz 1 k., Patocska Jánosné 2 k., Sörtér Mária 1 k., Kőszegi Antalné 1 k., N. N. 5 k., N. N. 2.40 k., özv. Seiring Ferencné 3 k., Seiring Erzsébet 2 k., özv. Ujvári Istvánné, Németi 2 k., Babosa Éva 2 k., Szolgavits Irma Podolin 2 k., Dr. Fuhrmann Ferenc 10 k., özv. Kramer Ferencné 4 k., Fuhrmann Ferencné 4 k. özv. Moldován, Antalné 4 k., Kárpáti Zoltán a radoskői tagoktól 20 k., Szulók Gáborné Nagyatád 2 k., Magyar Éva 1 k., özv. Horváth Antalné 1 k., Lovrencsi Józsefné 1 k., özv. Radhban Ferencné 2 k., özv. Horváth Józsefné 1 k., Horváth Anna 1 k., Bodics Jánosné 1 k., Greler Ferencné 1 k., Gabriel Magdolna 60 f. Matyko Karolin 1 k., Moser Pálné 3 k., Göbi Julianna 2 k., özv. Iliás Sándorné 30 f., Stiassni Szilveszterné Keszthely 3 k., Schelly Irma 3 k., Kiss Teréz 60 f., Moravesik Verona 3 k., Sebestyén Ferencné 30 f., Sebestyén Luiza 30 f., Danka Erzsébet 30 f., özv. Krizsánné 1 k., Krizsán István 1 k., Kánitz Józsefné 3 k., Labanovich Anna 3 k., Árvai Jánosné 1 k., Árvai Mariska 1 k., Staffkovits Ferencné 30 f., Major Mária 30 f., Pap Bálint 2 k., Gungl Mária 1 k., Faragó Lajosné Nyéresháza 4 k., Schlovensák Józsefné Solymos 1 k., Gazder Józsefné 1 k., Teichmann Józsefné 1 k., Szabó Mária 2 k., Tóth Teréz Csáb 2 k., özv. Kósa Lászlóné 2 k., Molnár Juliska 60 f., Nedeczky Antónia 8 k., Bárány Erzsébet Szombathely 4 k., Szlobodnyik Zsuzsanna 2 k., özv. Belházy Emilné Gyöngyös 2 k., Magyar Sára Kecskemét 2 k., Polgár János Nagyszentmiklós 4 k., Polgár Jánosné 2 k., özv. Szatmáry Józsefné 2 k., Kermács Károlyné 1 k., Vaszkó Gizella 5 k., Miskó Józsefné terjesztőnő által: Batta Ilona 2 k., özv. Mambriny Jánosné 4 k., Nagy József és neje 4 k., özv. Putz Vincéné 1 k., Dinesi Ágota 1 k., Kolonits Sándorné 1 k., Dallia Antal és neje 4 k., Posztoczky Mária 2 k., Burgmann Györgyné 1 k., Huber Mária 1 k., Leeb Aranka 1 k., Wastel Udóné 4 k., Leitzinger Istvánné 1 k., Lei Károly és családja 4 k., Leeb Ágostonné 4 k., Schreil Jánosné 4 k., özv. Szabó Péterné 10 k., Klein Borbála 1 k., özv. Pálházy Andrásné 4 k., Tóth Ilona 1 k., Gohr Franciska 1 k., Christian A. 4 k., Bursch Miklósné 4 k., Gürsch Ferencné 4 k., Rosival Vilmosné 1 k., Feith Paula 4 k., Hilscher Anna 2 k., Zselesznik A. 2 k., Fiedler Konrádné 2 k., özv. Ottó Albertné 4 k., özv. Hanké Antalné 2 k., Klüger Lajos és neje 4 k., lov. Pfriem Irén 10 k., Pfistler Jozefin 4 k., Deutsch Károly és neje 2 k., Sterl Károly és neje 4 k., Sipos N. és neje 4 k., Sipos Paula 2 k., Sipos Róza 1 k., özv. Gierl Gyözőné 2 k., Millok Károlyné 2 k., Zauberer Ferenc és neje 2 k., Bulusek Jánosné 2 k., Bosnyakovits Miklósné 1 k., Boldini Emilia 1 k., Juhász Irma 2 k., Horváth Erzsébet 4 k., Nagy Ilona 4 k., Wiesner Terézia 1 k., Berényi Józsefné 1 k., Vogl Vilmosné 2 k., összesen 140 k. Konkoly Mária 2 k., özv. Kimmach Józsefné Sátoraljaújhely 1 k., Mészáros József Guta 2.50 k., Nagy Margit 2.50 k., Moldova Hédi Elek 96 f., Lengyel Katalin 2 k., Mordavszky Franciska 5 k., Fischer Julia 1 k., özv. Pálinkás Mihályné 2 k., Loewel Matild 2 k., Binder Rezső 1 k., Lutter Nándorné terjesztőnő

által: Szabó Jánosné 5 k., Dr. Szabó János 5 k., Eckermann Mariska 2 k., Vagács Mihályné 2 k., Vagács Julia 1 k., Pöcs Norbertné 2 k., Klenk Hilda 24 f., Kiss Piroska 24 f., Lutter Nándorné 10 k., összesen 27.48 k., Kafka Franciska Nyulvölgy 5 k., Müller Mária 1 k., Baksa Róza 1 k., Ullrich Pálné 1 k., Maczkó Mária 2 k., Márkus Julia 1 k., Schultz Paula 1 k., Váradí Andrásné Rákosszentmihály 3 k., Czuczor Ilona Zsigárd 5 k., özv. Szabadhegyi Zoltánné 5 k., a deméndi tagoktól 11 k., a kaposkeresztúri és mosdósi tagoktól 7.92 k., Dobó Julis 32 f., Kalikin Teréz a vingai tagoktól 10.30 k., Takács Erzsébet 1 k., Slancsik Luca 2 k., Röck Ilka 2 k., özv. Lichtneckert Károlyné 4 k., Kohut János 2 k., Gyenge Gyuláné 6 k., Dobcsik Adél 2 k., Göndöcs Katalin 6 k., Dániel Mártonné 6 k., Seenger Béláné 10 k., Zakariás Antalné 4 k., Pap Mária 2 k., özv. Windisch Jánosné 2 k., Wohlgeschaffen Mária 3 k., Berta Vilma 5 k., Lehner Vilma 3-30 k., Lenz N.-né 5 k., Bausa Andrásné 3 k., özv. Koch Antalné 4 k., Spuller Gyula Garamszőlős 4 k., a garamszőlősi hivektől 4 k.

1912. november havában befolyt tagdíjak.

Székely Erzsébet 4 kor., Kubesch Katalin 2 kor., Nyirábrányi tagoktól 16-24 kor., Holli Emma 2 kor., Csaplár Katalin 2 kor., Horváth Teréz 1 kor., özv. Fehér Mária 24 f., Máthé Mariska 40 f., Csizlovics János 24 f., özv. Pehán Györgyné 1 kor., Német Sándorné 30 f., Fodor Erzsébet 2 k., özv. Méhes Jánosné 4 kor., Takács Mihályné 1 kor., Heinze Anna 30 f., Horváth Irma 30 f., Itali Juliska 2 kor., Belvátai Illésházi tagoktól 2.40 kor., özv. báró Wodianer Albertné 100 kor., Weszely Mária 2 kor., Husz Jánosné 1 kor., Sipőcz Istvánné 40 f., Reitzi Miklósné 1 k., Fodor Jánosné 50 f., Fodor Borbála 50 f., Losonc-apátfalvai tagoktól: Kliment Pál 1 k., Bignó Gyuláné 4 k., Kövessy Teréz 1 k., Kaiser Antal és neje 3 k., Szőke Gizella 2 k., Barta Teréz 1 k., Okolicsányi Gézáné Nyíregyháza 1 k., Gogyi Katalin 1 k., Gálszécsi tagoktól 13 k., özv. Réz Andorné 2 k., Kovács Sándorné 1 k., Forgács Istvánné 1-40 k., Kiss Teréz 40 f., özv. Keller Károlyné 2 k., Zeleznik Mária 2 k., Szabó Teréz 30 f., Orosz Amália 1 k., Leeskó Jánosné 70 f., Nagy Jánosné 4 k., özv. Nagy Károlyné 1 k., Nagy Erzsébet 1 k., Kronfrater Anna 1 k., Krajcsik Mária 2 k., özv. báró Orczy Szerafinné 4 k., Nagydivényi tagoktól 50 k., Winkle Paula 4 k., Juhász Amália 1 k., gróf Csekonics Endréné 40 k., Cziráky Luiza grófnő 4 k., gróf Cziráky Jánosné 4 k., Pintér Endréné 2 k., özv. Tömöry Károlyné 200 k., Fromm Julianna 1 k., Dénes Mária és Szücs Miklós 6 k., Ettensberger Antal 2 k., Ettensberger Antónia 2 k., Hoszpodárcsik Ágnes 6 k., Mazárcsák Zsuzsanna 4 k., Nagykerestényi tagoktól 30 k., Göndöcs Katalin 6 k., Dániel Mártonné 6 k., Seenger Béláné 10 k., Zakariás Antalné 4 k., Pap Mária 2 k., özv. Windisch Jánosné 2 k., Wohlgeschaffen Mária 3 k., Berta Vilma 5 k., Bán Amália nógrádmarcali tagoktól 11-16 k., Gyerki tagok 250 k., Unyi tagok 6.60 k., Bars-alsóváradí tagok 7-08 k., Ludányi tagok 30 k., özv. Kriszter Ignácné 6 k., Thal Mátyásné 1 k., Tretter György 1 k., Tretter Gy.-né 1 k., Obendorfer Anna 4 k., Szilágyi Lajosné 2 k., Obendorfer Erzsébet 1 k., özv. Tarninger Józsefné 3 k., Tarninger Ferenc 2 k., Tremmel Borbála 1 k., Palkovics Róza 5 k., Horvát Anna 4 k., Horvát Emma 4 k., Horvát Etel 12 k., Privitzer Julia 30 f., Wolland Ilona 30 f., Osternica Veronka 1 k., Vág-

farkasdi tagoktól 42.24 k., Szemeti Luiza 4 k., Sipos Mária 6 k., Németujvári tagoktól 22-32 k., Uyka Anna 30 f., Tóth Anna 1 k., Juhász Mari 1 k., Molnár Józsefné 4 k., Brydzinsky József 3 k, Brydzinsky Józsefné 2 k, Dankos Ferencné 10 k, Berkes Kálmánné 10 k, Győry Ferencné 1 k, Győry Ferenc 1 k, Bárány Ferencné 1 k, Kist Jánosné 1 k, Hozzá Julianna 2 k, Tihanyi Béláné 10 k, báró Rudnyánszky Józsefné 10 k, özv. Merkenberger Józsefné 4 k, Haukvitz Alajos 4 k, özv. Jung Mihályné 5 k, özv. Gozon Zsigmondné 6 k, Gudeinez Anna 3 k, özv. Szusztrovitz Antalné 2 k, dr. Rottenbiller Fülöp 2 k, Rottenbiller Fülöpné 2 k, özv. Vértessy Ferencné 4 k, Grundl Józsefné 4 k, Ebner Béláné 4 k, Galli Beth. 4 k, Ebner Béláné 4 k, Vitziek Antalné 10 k, Rác Károlyné 1 k, Grozinger Ida 4 k, Khegel Elemérné 6 k, Böcsödi Teréz 24 f, Böcsödi Lidi 24 f, Terk Angela 24 f, Mátiasesik Mária 2 k, Neukirchner Magdolna 40 f, Seyer Róza 4 k, ifj. Lenz Ferencné 4 k, Kameter Katalin 2 k, Birkl István 2 k, Lenz Barbara 2 k, Willinger 2 k, Bauer Magda 1 k, Hollós Istvánné 2 k, özv. Feith Józsefné 8 k, Uejtik Józsefné 4 k, Kusz Ferencné 4 k, özv. Gerstenbrein Józsefné 2 k, özv. Gemeiner Istvánné 6 k, özv. Stiepek Pálné 6 k, Prehovszky Vincéné 4 k, Prehovszky Paula 4 k, özv. Berner Józsefné 1 k. (Folytatjuk.)

A budapesti központi Oltáregyesület választmánya : Elnök : Örggróf Pallavicini Edéné, I., Verböczy-u. 23. sz., másodelnök : Marie de Jerusalem főnök, alelnök : Kiss Aladárné, úrnő, VIII., Múzeum-körút 41. sz., igazgató : Kánter Károly praelátus, kir. várpalotai plébános, Választmány: gróf Almásy Dénesné, IX., Erkel-u. 15. sz.; özv. dr. Bangha Istvánné Nyitra; Cziráky Luiza grófnő, IV., Ferenciek-tere 9. sz.; Cziráky Almásy Erzsébet grófnő, IV., Váci-utca 48. sz.; Fejérváry Celesztin úrnő, VIII., Rökk Szilárd-utca 22. sz.; Felmayer Vilma úrnő, VIII., Baross-utca 44. sz.; Ghyczy Ida úrhölgy, V., Sas-utca 11. sz.; Győry Teréz grófnő, IV., Szép-utca 4. sz.; özv. Heinrich Ferencné úrnő, VIII., Üllői-út 32. sz.; özv. gr. Korniss Miklósné, VIII., Baross-utca 10.; özv. Kürthy Antalné úrnő, IV., Váci-utca 70. sz.; özv. Náray Kálmánné úrnő, I., Istenhegyi-út 40. sz.; báró Orosdy Fülöpné, VI., Damjanich-u. 12. sz.; Orczy Thekla bárónő, VIII., Baross-utca 10. sz.; I., Pálffy Anna grófnő, VIII., Esterházy-utca 44. sz.; özv. Reviczky Gáborné úrnő, Esztergom; gróf Széchényi Andor Pálné, Marcali; Szögyény-Marich Julia úrnő, Székesfehérvár Kégl-utca 14. sz.; Török Hermin grófnő, Szobránc; báró Vécsey Józsefné, Vécsey Eszter bárónő, VIII., Rökk Szilárd utca 24. sz.; gróf Zichy Nándorné, VIII., Scytovszky-tér 2. sz.; Zichy Luiza grófnő, VIII., Vas-utca 10. sz.; Zichy Kray Irma grófnő, VIII., Múzeum-utca 15. sz.

Szerkesztő: Dr. Tiefenthaler József.

Női kézimunkákhoz

szükséges hímzőanyagok nagy választékban legolcsóbb árban kaphatók. — Képes árjegyzék bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók.

BERGER ÉS FEISZINGER
Budapest, IV., Korona-utca 4. szám. ☒

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal	5 „ — „
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal	6 „ — „

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K — f.
Bőr-kötés, vörösv., tokkal ...	5 „ 50 „
Bőr-kötés, aranyv., tokkal ...	6 „ 50 „
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával ...	8 „ 50 „

Japán papíron: (az egész könyv egy újjnyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K 50 f.
Bőr-kötés, vörösvágás, tokkal	6 „ — „
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal	7 „ — „
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 „ — „
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 „ — „

REMÉNYSÉGÜNK

1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamal még kaphatók egyenként

1 K 40 fill.-jével.

Reviczky Aladár C.M. munkái:

Mindennapi kenyereink. Gyakran áldozók imakönyve. Ára 3, 4, 5, 10 kor.

Az Oltáriszentség. Ára 50 fillér.

Mindennapi lelki kenyér. Ára amateur kötésben 1-60 kor.

Jöjjetek hozzám mindnyájan. Ára 10 fillér, 100 drb 8 kor.

Az elrejtett kincs, vagyis a gyakori szentáldozás. Ára 16 fillér.

Megjelent tótul is. Ára 16 fillér.

Előadások az Oltáriszentségről. Ára 80 fillér.

Baylon sz. Paszkál, az oltáregyesületek patrónusa. Ára 80 fillér.

Imák és énekek. Ára kötve 80 fillér.

Katonai imakönyv. Ára kötve 40 fillér.

A vegyesházasságról. Ára 16 fillér. Megjelent tótul is. Ára 20 fillér.

Jöjj, Uram Jézus! A gyakran áldozó gyermekek imakönyve. Köt. 1.60 K.

Isten nevét hiába ne vedged! Ára 4 fillér.

Kaphatók a Lazaristáknál Budapest, IX., Gát-u. 6.

Walsér-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel nagyobb a kisebb alakú kiadásénál: K. Sávely Dezső festőművész rajzaival.

Jó papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőr-kötés, vörösvágás tokkal ...	6 „ 50 „
Bőr-kötés, aranyvágás, tokkal ...	7 „ 50 „

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve ...	5 K 20 fill.
Bőr-kötés, bindre f., vörösvágás tokkal	7 „ 50 „
Bőr-kötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 „ 50 „
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával ...	11 „ — „

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmékedések).

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülöben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál
Kiskunmajsa (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy utánvétell

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.